

סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סְלָה:

אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂפָכָה לֹא, אֲשֶׁר־יִהְיֶה שֵׁי אֱלֹהִיו:

Ps. cxlv. תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמִּלְכָּה, וְאַבְרָכָה

שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה

שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ

אֵין חֵקֶר: הוֹר לְדָוִד יִשָּׁבַח מִעֲשִׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֹזוֹ

נִוְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבְךָ

יִבְיָעוּ, וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אִפְיִם

וְגִדְלֹת-חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:

יִוְדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשִׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּךָ: כְּבוֹד

מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי

הָאָדָם גִּבּוֹרְתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶיךָ,

מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכָל-הוֹר וְדָר: סוֹמֵךְ

יְיָ לְכָל-הַנִּפְלְאִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל

אֲרִיף יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:

פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-

עשרת ימי תשובה

דַּרְכָיו, וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קוֹרְאָיו,
 לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֶת־
 כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: *Reader.* תְּהַלֵּל יְיָ, יְדַבֵּר־פִּי, וַיְבָרֵךְ
 כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה
 מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

The Reader says the following Kaddish—

From ועתה till הנוה is said in an undertone.

וְעַתָּה יִגְדַל נָא כְּחַ אֲדוֹנָי בְּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ לְאִמֹר:
 זְכַר בְּחַמּוּדָּי יְיָ וְחַסְדֵיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּחָה:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא
Reader. כְּרֵעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ וַיִּקְרַב
 מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָוִמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 בְּעֵגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן:

יְהִיא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים וּלְעַלְמֵי
Cong. and Reader:

עַלְמֵי אֵל:

יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצַחִים:
Cong.

יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמַם, וַיִּתְנַשֵּׂא
Reader:

וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא.

סליחות ליום רביעי

לַעֲרָא וּלְעַלָּא מִכָּל-בְּרָכָתָא וְשִׁירָתָא. תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא. דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

לַיְיָ הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים: מַה-נִּתְאוּנָן וּמַה
נֹאמַר, מַה-נְּדַבֵּר וּמַה-נְּצַטְדֵּק: נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ
וְנַחֲקָרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְיָנְךָ בְּשׁוּמָה לְקַבֵּל
שָׁבִים: לֹא-בַחֲסֵד וְלֹא-בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדָלִים
וְכָרְשִׁים דְּפָקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְלָתֶיךָ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְחַנוּן.
נָא אַל-תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם
אַל-תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל-בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ יְיָ, וַיִּכְבְּדוּ
לְשִׁמְךָ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּהָ וְנִכְרַעוּהָ נִבְרָכָה לְפָנֶיךָ יְיָ
עוֹשֵׂנוּ: נִבְוָאָה לְמַשְׁכְּנוֹתֵינוּ, נִשְׁתַּחֲוּוּהָ לְהַדוּם רַגְלֵינוּ:
בָּאוּ שְׁעָרֵינוּ בְּתוֹדָה, תְּצַרוּתֵינוּ בְּתַהֲלָה, הוֹדוּ לֹ
כְרָכְנוּ שְׁמוֹ: וְאַנְחֵנוּ בְּרוּב חֶסֶדְךָ נִבְוָא בֵּיתְךָ, נִשְׁתַּחֲוּוּהָ
אֶל-הַיְיָ כְּדָשֶׁךָ בִּירְאֲתָךָ: הִנֵּה כְרָכְנוּ אֶת-יְיָ כָּל-
עַבְדֵי יְיָ, הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יְדָכֶם
קָדָשׁ וּבְרָכּוּ אֶת-יְיָ: הוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ

עשרת ימי תשובה

צְהָדוּם רַגְלֵי, קָדוֹשׁ הוּא : רוּמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 לָהֶם קִדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ
 בְּהַדְרַת קִדְשׁ חֵילוֹ מִפְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ : נִשְׁתַּחֲוּהוּ אֵל-
 הַיָּבֵל קִדְשׁוֹ וְנוֹדָה אֶת-שְׁמֵהּ עַל-חַסְדֵּהּ וְעַל-
 אֲמִתָּהּ, כִּי הִגְדִּילָתָּ עַל-כָּל-שְׁמֵהּ אֲמַרְתָּהּ : יְיָ אֱלֹהֵי
 עֲבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין-יָהּ וְאַמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ : כִּי
 מִי בִשְׂחָה יַעֲרוֹךְ לַיְיָ, יִדְמָה לַיְיָ בְּבָנֵי אֱלֹהִים : כִּי גָדוֹל
 אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ : כִּי גָדוֹל
 מֵעַד שָׁמַיִם חֲסִידֶיךָ וְעַד שְׁחַקִּים אֲמַתָּה : גָּדוֹל יְיָ
 וְמִהֲלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלְךָתוֹ אֵין-חֶקֶר : כִּי גָדוֹל יְיָ וְמִהֲלָל
 מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ
 וְמִלֵּךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים : אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתֶיךָ : מִי לֹא
 יִרְאֶה מִלֵּךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יִאֲתָה, כִּי בְּכָל-חַכְמֵי הַגּוֹיִם
 וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ : מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ, גָּדוֹל
 אַתָּה, וְגָדוֹל שְׁמֵךָ בְּגִבּוֹרָה : לָךְ זְרוּעַ עַם גִּבּוֹרָה
 תַּעֲזוּ יְיָךְ תָּרוּם יְמִינֶךָ : לָךְ יוֹם אֶף-לֵךְ לַיְלָה, אַתָּה
 הַכִּינֹרֶת מְאֹר וְשֶׁשׁ : אֲשֶׁר-בְּיָדוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ

סליחות ליום רביעי

וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ : מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל-
תְּהִלָּתוֹ : לֵךְ יְיָ הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפֹאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ
וְהַהוֹד פִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לֵךְ יְיָ הַמְּלָכָה
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : לֵךְ שָׁמַיִם אֵף-לֵךְ-אָרֶץ
תִּבֵּל וּמְלֹאָה אֶתָּה יְסֻדְתָּם : אֶתָּה הַצְּבֹתָ כָּל-גְּבוּלוֹת
אָרֶץ, קִיץ וְחֹרֶף אֶתָּה יַצְרֹתָם : אֶתָּה רִצְצֵתָ רְאשֵׁי
לְוִיתָן, תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים : אֶתָּה בִּקְעֵתָ מֵעֵין
וּנְחָל, אֶתָּה הוֹבִשְׁתָּ גְּהָרוֹת אֵיתָן : אֶתָּה פוֹרְרָתָ בְּעֵזְבֵי-
יָם שִׁבְרָתָ רְאשֵׁי תַנִּינִים עַל-הַמַּיִם : אֶתָּה מוֹשִׁיל בְּנֵי-אֹת
הַיָּם, בְּשׂוֹא גִלְיֹן אֶתָּה תִּשְׁבְּחָהּם : גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד,
בְּעֵיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ : יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב
הַכְּרוֹמָבִים, אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְדָה : אֵל נִעְרָץ
בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל-כָּל-סְבִיבָיו : וַיּוֹדוּ
שָׁמַיִם פִּלְאָף יְיָ אֵף-אֲמוֹנֹתֶךָ בִּקְהֵל קְדוּשִׁים : לְכוּ
נִרְנְנָה לַיְיָ נִרְיַעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה,
בְּאִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ : צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאָה, חֶסֶד
וְאֵמֶת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ : אֲשֶׁר יַחֲדוּ נִמְתִּיק סוּד, בְּבֵית
אֱלֹהִים נִהְיֶךָ בְּרַגְשׁ : אֲשֶׁר לוֹ-הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ

עשרת ימי תשובה

וַיִּבְשֹׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ : אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְּשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר אִישׁ : *Reader* הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פְּעֻלָּתוֹ. חוֹסֵה עַל־
 עַמְלָתוֹ : הַנְּשָׁמָה לָךְ. וְהַגּוֹף שְׂעָרָתוֹ. יֵי עֵשָׂה לְמַעַן
 שְׂמֵךְ : אֲתָאנוּ עַל שְׂמֵךְ יֵי עֵשָׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ : בַּעֲבוּר
 כְּבוֹד שְׂמֵךְ. כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם שְׂמֵךְ : לְמַעַן שְׂמֵךְ
 יֵי וְסִלְחָת לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא :
 סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בָרוּב אֲנִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ. מִחַד לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ, כִּי
 רַבּוּ עוֹנֵינוּ :

סח פתיחה

אלהינו ואלהי אבותינו

שׁוֹשְׁנַת וְרָד בֵּין חוֹתָיִם גְּדוּלָּיִהָ. אֲשֶׁר כַּמְּגֻדְלוֹת
 שְׂדֵיָהּ וּפְעָמֶי נַעֲלִיָהּ. וְלָמָּה הִבְקָעוּ חוֹמוֹתֶיהָ. וְהִלְכוּ
 שְׁבִי עוֹלָלָיִהָ. עַל הַהָרִים הַגָּבֹהִים רַגְלֵיהָ : מוֹשְׁלַת אֲפָסֵי
 אֶרֶץ שְׁלֹטְנִית וְגִבְיָרָה. אֲשֶׁר שִׁכְנָתָהּ אִזּוּ בְּתוֹכָהּ שָׂרָה.
 וְלָמָּה כָּסְפָה בְּכַרְם וּכְמִלּוֹנָה נוֹתָרָה. מִלְּכָה וְשָׂרִיָה

ב א ו ד

שׁוֹשְׁנַת וְרָד. הוא כפול לשון, כי תרגום של שושנה הוא ורד. והסמיכות
 למלת ורד היא שלא כדין. ואולי כונת הפיטן צמלת ורד על מראה אדום, כי
 בלשון ארמית נקרא גם כן למר ממראה אדום צסם ורד. וטוה ורד כנגד פניה,
 פירש ר"ת טוה ורד למר אדום הוא טוה שיפול על פניה מזהרירותו : על
 ההרים הגבוהים. הוכו ונפלעו רגליהם : מושלת אפסי ארץ שלטנית
 וגבירה. ככמאמר המקונן, רצתי צגויס שרתי צמדינות (איכה אי אי) : שכנגד
 אז בתוכה שרה. מלשון שרה, אתה הוא מלכנו. ואולי הכונה צמלת שרה

סליחות ליום רביעי

בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה: וְעוֹדָה בַּנְּשִׁים מֵעַמִּים מְהֻלָּלָה. אֲשֶׁר
עַל־כָּל־עַם וְלָשׁוֹן מְגֻדָּלָה. וְלָמָּה גְרוּשָׁה כְּאִשָּׁה זוֹנָה
וְחֻלָּלָה. פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ וְאֵין מְנַחֵם לָהּ: אֲצַל
בֵּית יוֹשֶׁבֶת בְּלָמוּד תּוֹרוֹתֶיהָ. אֲשֶׁר בְּמַיִם רַבִּים שָׁלָחָה
שְׂדוֹתֶיהָ. וְלָמָּה נָשִׁים מְאִירוֹת כָּאוֹת מְשֻׁכְּנוֹתֶיהָ.
רְאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ עָלֶיהָ מִשְׁבִּתָּהּ: לְמוֹדָה לְקַחֲךָ
הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגוֹיִם כַּמְדָּבָר. אֲשֶׁר לְצַדִּיק כְּאִזּוֹר מְדַבֵּקת
לְהִתְחַבֵּר. וְלָמָּה פּוֹזְרָה בְּכָל־זוּיוֹת וּמַעֲבָר. בֵּית־עַמִּי
לְאֶבֶזֶר בְּיַעֲנִים בַּמְדָּבָר *Read:* חֲסִין־יְהוָה גִּמּוּל חֶסֶד לְחַיִּבִים.
זְכוּף קַרְנָה וְהוֹצִיאָה מִיַּד מַלְעֵיבִים. תָּמוּר כִּי־לֹא
בְּאַחַר הַשְּׁלִיכָה יְהָבִים. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הֲרַבִּים:

כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הֲרַבִּים אָנּוּ בְּטוֹחִים וְעַל־צַדִּיקוֹתֶיךָ
אָנּוּ נִשְׁעָנִים. וְלֹסְלִיחוֹתֶיךָ אָנּוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנּוּ
מְצַפִּים. אַתָּה הוּא יְיָ מִלֶּדֶךָ אוֹהֵב צַדִּיקוֹת מְקַדֵּם, מַעֲבִיר

ב א ו ר

שכנה, וציון כתפיו שכן תרגם אונקלוס וזארעאל תשרי שכינתא, ולא השין ימנית,
על דרך הכתוב ונתתי משכני צתוככס (ויקרא כ"ו י"א): ועודה בנשים.
זהתאספה צין שכניה: מעמים מהוללה. כולם יהללו אותה: למודה לקחך.
תורתך אשר לצדך כאזור מדבקת להתחבר. הדנוקה צד כאזור לנו:
ולמה פזורה בכל זויות ומעבר. נטושה ומפזרה לכל פנה ועזר: חסין-
יה. אל חזק: זכוף קרנה. הרס והאר קרנה: והוציאה מיד מלעיבים.
המחרפים ומנזים אותה: תמור כי לא באחר השליכה יהבים. יען כי לא
המירה אותך צאל אחר:

עשרת ימי תשובה

עונות עמו ומסיר חטאת יראיו, כזרת ברית לראשונים.
 ומקיים שבועה לאחרונים: אתה הוא שירדת בענן
 כבודך על הר סיני, והראית דרכי טובך למשה
 עבדך. ואורחות חסדיך נלית לו. והודעתו כי אתה
 אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב
 ומנהיג את כל העולם כדו במדת הרחמים *Reader* וכן כתוב
 ויאמר: אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם
 יי לפניך, וחנותי את אשר אחון, ורחמתי את אשר
 ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת.
 ודרך תשובה הזרית: נדלת רחמיק וחסדיך.
 תזכור היום ובכל יום, קורע ידידיך: תפן אלינו
 ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון
 ובתפלה פניך נקדם. בהודעת לענו מקדם: מחרון
 אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיק נחסה
 ונתלונן. כיום וירד יהוה בענן. *Reader* תעבור על פשע
 ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו
 ותקשיב מנו מאמר. כיום, ויקרא בשם יהוה ושם
 נאמר:

סליחות ליום רביעי

וַיַּעֲבוֹר יי עַל-פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation :

יי יי אל רחום ורחון ארך אפים ורב-חסד ואמת
 ניצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה:
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: *Reader* סלח לנו אבינו
 כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני
 טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אלהי יי שועתי ובבקר תפילתי תקדמך: מה נאמר לפניך יושב
 מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים:

ברחם אב על-פנים. בן תרחם יהוה עלינו: ליהוה תישועה
 על-עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב
 סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה, המלך
 יעגנו ביום-קראנו: סלח-נא לעון העם הזה כנגד חסדך, וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה ושם נאמר: ויאמר יהוה
 סלחתי כדברך: הטה אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראתה
 שומותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא-על-צדקותינו
 אנחנו מפילים תחנונו לפניך, כי על-רחמיך תרבים: *Reader* אדני
 שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל-תאחר. למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עשרת ימי תשובה

סט סליחה מיוסדה ע"פ א"ב
אלהינו ואלהי אבותינו

אֱלֹהֵי יְיָ אֶקְרָא אִיוֹם וְנוֹרָא. אֶל־תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
מִרְאוֹת צָרָה. בְּקוֹם עָלֵינוּ בְּעַלְי מְאָרָה. בְּהוֹסְדָם
יַחַד עֲצָה נִבְעָרָה: גּוֹזְרִים עָלַי דּוּדֵי וְאָדוֹן מִלְקָרָאת.
גְּאֻלָּנוּ שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת. דּוּדֵי צַח וְאָדוֹם דְּגוּל
מִרְבוֹאוֹת. דְּבָרוֹ לְהַבְּזוֹת וְאוֹתוֹ לְהַלְאוֹת: הָעֵצָב
נִבְזָה לְקַבֵּל אֱלֹהֵי. הַשְׁתַּחֲוֹת לְסַמֵּל וּלְפָנָיו לְפִלּוּח.
וְלִבְלִתִּי הַקְּדִישׁ הַמְּרַבָּה לְסִלּוּח. וְגַם לֹא לִירָא אִיוֹם
אֱלֹהֵי: וְזֹאת בְּשִׁמְעֵי יַחַד לְבִי. וְזֹאת אֲשִׁיב תְּשׁוּבָה
לְמַרְיָבִי. חֲלִילָה לְשִׁכְחָה וּלְעֲזָבִי. חֲטִיבַת אֱלֹהֵי אָבִי:
טָמֵא וְמֵת חֲדָשׁ הֵבֵא מִקְרוֹב. טִיבוֹ מֵה־אֲצִלִּי עֲרַבְתּוֹ
לְעֲרוֹב. יוֹצֵר הַכֹּל אֵי־יַחַד לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת קָרוֹב. יָתוֹם

ב א ו ר

מראות צרה. הצלה עלינו: בעלי מארה. המקללים ומנזים אותנו:
גוזרים עלי דודי ואדון מלקראת. לא יתנוני לקרא נס ד' ונלמת דודי
צח ואדום. מלשון הכתוב דודי לח ואדום (שיר השירים ה' י'): דברו להבזות
וגם אותו להלאות. יאללוני לנזות דברי אל וליגע אותו כניכול: העצב נבזה
לקבל לאלות. את האליל לעשותו לאלות, השתחות לסמל ולפניו לפלוח
להשתחות אליו ולעזדהו. ויעזידו מנרים תרגם אונקלוס ומפליחין מנראי(שמות י"ג):
וגם לא לירא איום אלות. שלא להקדיש את קדוש ישראל ושלא לירא מפניו:
חלילה לשכחה ולעזבה חטיבת אלהי אבי. חלילה, לעולם לא לעזוב ולא
אחדל לפאר ולרומם אלהי חזי חטיבה מלשון שנת מיוחד, כן פירש רש"י (חגיגה
ג'): מת חדש הבא מקרוב. הפסל שהוא כמת: טיבו מה אצלי ערבתו.
לערוז מה ערכו אללי כי אתן אחריותו שהוא אל: יוצר כל איחד באמת קרוב.

סליחות ליום רביעי

וְאַל־מָנָה יַעֲוֹדֵד וְאוֹיְבָיו יִזְרֹב: כְּשִׁמְעֵם אֲמָרֵי כִּי נִעְמָו.
 כְּלָם יִחַד חוֹרְקִים עָלַי שְׁנֵימוֹ. לְשִׁלּוֹל וְלָבוֹז עֲמַל
 יְדֵימוֹ. לְהַשְׁמִיד וְלֶאֱבֹד מִפְתַּח שְׁפַתֵימוֹ: מִבַּיִת
 מֵאוֹיָה סָכְתָה וּמְלוֹנָה. מְגוֹרֶשֶׁת עֲדַתְךָ לְכָל־רוּחַ
 וּפְנָה. נִחַלְתָּךְ נִלְאָה עֲגוּמָה וְעֲגוּנָה. נוֹשֵׂאת עֵינֶיהָ
 לְעִוְרָה הַיְשָׁנָה: שָׁמָּה פָּנִיָה לְתִשׁוּבָה וְלִתְפִלָּה. סִדְר
 אֲבוֹתֶיהָ כְּמִקְדָם תְּחַלָּה. עָרוֹךְ שָׁפָה בַצַּר לָהּ בַּגּוֹלָה.
 עָלֶיךָ מִשְׁלָכַת יָהּ לְכַלְכְּלָהּ: פְּנִיָה נָא אֲדוֹן לְתַפְלַת
 עַבְדֶיךָ. פָּצֵם וְהַצִּילֵם מִכַּף בּוֹגְדֶיךָ. צִוֵּה יְשׁוּעוֹת זָרַע
 חֲסִידֶיךָ. צִיֵּאת לְרֵוִיָה לְנִוָה בֵּיתְךָ: קִנֵּא לְכָבוֹד שְׁמֶךָ
 אִם לֹא לְמַעַנְנוֹ. קִצֵּף נָדוּל קִצּוֹף עַל מְעַנֵימוֹ. רְשָׁעִים
 אֵל יֹאמְרוּ אֵיךְ אֶלְהֵימוֹ. רִיבָה רִיב וְקוּם לְגוֹנֵימוֹ:

ב א ו ר

ד' אלהינו הוא היוצר את העולם כלו הוא אחד ואין שני הקרוצ לקוראיו זאמת.
 ככתוצ קרוצ ד' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו זאמת (תהלים קמ"ה י"ח):
 חורקים שנימו. מלשון ויחרקו שן (איכה ז' ט"ז): עמל ידימו. כל עמלם
 לשלול שלל ולצוז צו: מבית מאויה. מארץ חמדה: נחלתך נלאה. נתעלפה
 מלשון נחלתך ונלאה (תהלים ס"ח י'): עגומה. מלאה חמלה מלשון עגמה נפשי
 לאציון (איוצ ל כ"ח) וצתלמוד עגמת נפש (מועד קטן י"ד) מפני שהיא חומלת
 על דצר שהיא קשורה צו: ועגונה עלורה כאשה שצעלה הלך ולא שצ אליה עוד:
 סדר אבותיה כמקדס תחלה. להכין את עמו לתפלה: עליך משלכת יחב
 לכלכלה. ככתוצ השלך עלד' יהצך והוא יכלכלך (תהלים נ"ה כ"ג): פצם
 והצילם שניהם לשון הללה ככתוצ הפולה את דוד עזרו (תהלים קמ"ד י'): צאת

עשרת ימי תשובה

שָׁפַטָה מִשְׁפָּטַי מִיִּשְׁמַעֵאל אִישׁ חָמָס. שְׁאוֹנָם הָמָק
וּלְשׁוֹנָם תָּמָס. תִּשְׁפִּיר גְּאוֹנָם וּתְנִים לְמַרְמָם. תִּפַּח
רוּחָם וַיהִיו לָמָס: גְּאַלְתָּ בְּזָרוּעַ בְּנֵי יוֹסֵף. גְּאַל שְׂאֵר
עַמֶּךָ שֵׁנִית יַד תּוֹסֵף. רִיבָה רִיבָם וּגְאַלְם מִיַּד מְשִׁסָּף.
רְאֵה כִּי אֲזַלְתִּיךָ וּמְכִים תָּם הַכֹּסֵף: שׁוֹר כִּי-אִין-אִישׁ
הַשְׁתּוּמָּם כִּי-אִין-מִפְּגִיעַ. שְׂאֵת בְּעַדָּם רְנָה וּתְפִלָּה
לְהַפְּגִיעַ. מִדַּת דִּין לְהַרְחִיק וּמִדַּת רַחֲמִים לְהַגְּיַע.
מֵעוֹצָב וּמְרוֹגוֹ לְהַנִּיחַ וּלְהַרְגִיעַ: בְּצַדִּיקְתָּךְ הִצַּל פֶּלֶט
וְהוֹשִׁיעַ. בְּצַדִּיקָה מְדַבֵּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. רַחֵם תּוֹכֹר
וְאַל-נָא תִרְשִׁיעַ. רְצֵה וְהִצַּל חוֹסֵה וְתוֹשִׁיעַ: יִכִּירוּ
וַיִּדְעוּ אֲזוֹ כָּל-בָּאֵי עוֹלָם. יַחַד יַעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ כָלָם. הֲלֹא
אִין-אֱלֹהִים בְּכָל-הָעוֹלָם. הֲלֹא יֵשׁ-בְּיִשְׂרָאֵל וַחֲזֹק
נְאֻלָּם: וְעַתָּה נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. וְדִין עָלֵינוּ
לְבַרְכָּךְ עָלֵי תְּשׁוּעָתְךָ. דְּבָר זֶה כָּתוּב בְּסִפְּר תְּהִלָּתְךָ.
לֵי יְיָ הַיְשׁוּעָה עַל-עַמֶּךָ בְּרַכָּתְךָ:

ב א ו ר

לרויח. לשפע זרכה: לזוה ביתך. לליון עיר קדשך: שאונם המק. ימקו
נשאונם: וגאלם מיד משספ. מכרית ומחצל מלשון וישסף שמואל (שמו"ח ט"ו
ל"ד): אזלת יד. רפו ידינו: שור. ראה: השתומם כי אין מפגיע. אין מי
זיתפלל צעדינו: להפגיע. להתפלל מלשון ויפגע במקום (זראשית כ"ח י"ח):
להגיע. לקרנ: להניח ולהרגיע שניהם לשון מנוחה והסקט מלשון בלך להרגיעו
שראל (ירמ"י ל"ח א):

סליחות ליום רביעי

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות
 צמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים
 עשה צדקות עם כל-בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, *Reader* אל
 הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה.
 בהודעת לענו מקדם כמו שכתוב ויירד יי בענו ויתיצב עמו שם, ויקרא
 בשם יי:

ויעבור יי על-פניו ויקרא:

Reader and Congregation:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצור חסד
 לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: ומרחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו: *Reader* סלח-לנו אבינו כי-חטאנו מחל-לנו מלפניו כי
 פשענו: כי אתה אדני טוב ומלח, ורב חסד לך-קוראיך:

אתה הוא מלפי מקדם, פועל ישועות בקרב הארץ: אתה הוא
 מלפני אלהים, צוה ישועות יעקב: האזינה יי תפלגנו הקשיבה לקול
 תחנונינו: שוב למצן עבדיך שבטי נחלתך:

ברחם אב על-בנים. כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה ה'שועת
 על-עמך ברבתיך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב
 סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה, המלך
 יענו ביום-קראנו: סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך, וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה ושם נאמר: ויאמר יהוה
 סלחתי כרבתיך: הטה אלתי אונך ושמע פקח עיניך וראת

עשרת ימי תשובה

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא-עַל-צְדָקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּי לַיִם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: *Reader* אֲדֹנָי
 שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלִיחָה אֲדֹנָי תְּקַשֵּׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל-תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

ע סליחה מיוסדה ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אַתָּה מִקְדָּם אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנֵינוּ. וְאָנוּ עֲדִיךָ כִּי אִין
 בְּלִתֶּךָ גְּאוּנָנוּ. בְּךָ בְּטַחֲוֹ אֲבוֹתֵינוּ וְהַתְּפַלְטָמוּ פְּלִטָנוּ.
 אֲלֵיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּזַעֲקָנוּ מִלְּכָנוּ: גֵּר צֶדֶק תְּרַאשׁוֹן
 לְכָל-נְצִיבִים. בֶּן-שָׁלֹשׁ הַכִּיָּרְךָ יוֹשֵׁב בְּרוּבִים. דְּמוֹ
 לְהַפְרִידוֹ מִירְאֶתְךָ אוֹיְבִים חַיְבִים. בְּעַצְמְךָ יִרְדָּתְךָ
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר שְׁבִיבִים: הַנְּשֹׂר הַגְּדוֹל אֲרֶךְ הָאֲבָרָה.
 דְּמוֹת בְּהַקִּימוֹ בְּבִקְעַת דּוּרָא. וְחַנּוּנִיָּה וְחַבְרִיו פִּיךָ
 אֲצוֹ לְשִׁמְרָה. וְשֵׁר אֵשׁ צִוִּיתָ לְהִקָּר אֶתוֹן נוֹרָא: וְמָמוּ

ב א ו ר

אתה מקדם. מימות עולם הנך אלהינו: בטחו אבותינו ותפלטמו. גם
 עתה פלטנו זזעקנו אליך: גר צדק הראשון לכל נציבים. אזרהס אזינו
 הראשון לכל השרים שהיו צישראל: בן שלש שנים. הכירך כמאמר חז"ל צן
 שלש שנים הכיר אזרהס את צוראו (נדריס ל"צ): והוצאתו מאור שביבים.
 וואור כשדים: הנשר הגדול ארך האברה. זה נצוכדנאר כמלילת הכתוב הנשר
 הגדול גדול הכנפים ארך האצר (יחזקאל י"ז ג): דמות בהקימו בבקעת
 דורא. כאשר העמיד ללמו צעמק דורא ונוה להסתחות אליו: וחנניה וחבריו
 פיך אצו לשמרה. וחנני' מישאל ועזריה מהרו לשמור פקודיך ולא השתחוו

סליחות ליום רביעי

רָשָׁעִים מִצֵּא עֲלֵיָהָ. לְהַמִּית אִישׁ חַמּוּדוֹת עַל עֶסֶק
 הַתְּפִלָּה. חֲיִיו צָמְתוּ בַבּוֹר וַיְדוּ אַבְנֵי מִלְמַעְלָה. מִלְאָךְ
 שְׂרָהֶת וּסְגָר פִּיהֶם מִלְחַבְלָה: טָפַשׁ יוֹנִי הוּא וּמְשַׁרְתָּיו
 רָשָׁעִים. לְהַשְׁכִּיחַ מֵעַמְּךָ שְׂמֵךְ הַנְּעִים. יַעַן לְהַדְיחַ
 מִמֶּךָ יְלִידֵי שַׁעֲשׂוּעִים. וְנָפַל וְנִשְׁבַּר וּמֵת בְּתַחֲלוּאִים
 רָעִים: פָּמָה וּבְמָה רָעוֹת רַבּוֹת צָרְרוּנוּ מִנְּעוּרֵינוּ.
 עֲזַרְתָּנוּ הָיִיתָ וְלֹא יָכְלוּ לָנוּ. לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד לֹא-לָנוּ
 וְיֵי לֹא-לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם הָיוּ תְהִיָּה עִמָּנוּ: מוֹשְׁלִים
 וְשָׂרִים הַמְשַׁלְּתָה עַל עַם דְּלִים. מוֹבְתֶךָ תְּחִישׁ לָנוּ
 שׁוֹבֵן מֵעוֹלָיִם. נוֹשְׂאֵי לְבָב וְעֵינֵיהֶם לֶךָ תּוֹלִים. חֲבֵל
 נִחַלְתֶּךָ לֶךָ מִיַּחֲלִים: סוֹד עֲצָתָם שָׁמַעְנוּ וַתִּרְגְּזוּ בְּטַנְיָנוּ.
 בִּידֵינוּ תְּפַשְׁנוּ אֲמָנוֹת אֲבוֹתֵינוּ. עֲדִיךָ לָשׁוּב בַּצַּר לָנוּ

ב א ו ר

והושלכו לתוך כזשן אש: צוית להקר אתון נורא. שלחת מלאכים לקרר את
 כזשן האש: להמית איש חמודות. זה דניאל: חייו צממו בבור וידו אבן
 מלמעלה. הורידוהו לצור אריות וסגרו פי הצאר להיות טרף לשני אריות. ואתה
 נרחוויך הרצים שלחת מלאך וסגר את פיהם: טפס יוני. זה אנטיוכוס הרשע.
 כאשר נתעזה ונתעדן מרוצ טונה והוא מלשון הכתוב טפס כחלצ לצס. (תהלים
 קי"ט ע): להשכיח מעמך שמך הנעים. נגזרתו שלא לחול את הננים ושלא
 לשמור את השנת: ומת בתחלואים רעים. יסרתו נחלים רעים: חבל נחלתך.
 ישראל שהם עמך ונחלתך: לך מיחלים. מקוים שתשלה להם עזרתך מקודש:
 בידינו תפשונו אומנות אבותינו. מעשה אצות ירשו הננים: עדיך לשוב

עשרת ימי תשובה

בְּנִלְוֵיתָנוּ. רַחוּם שָׁמַע צַעֲקֹתָנוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתָנוּ: פִּלְגֵי
 מַיִם בִּידֶךָ לֵב מְלָכִים וְשָׂרִים. הַטֹּהַר לִבָּם לְצַדִּיק
 מִיִּשְׂרָאֵל. צִפּוּר כִּי עֲמֹךָ רַכִּים וְנִעְרִים. וְאִין יְכוּלֵת
 לְסִבּוֹר עוֹל פְּרַעְנִיּוֹת וְיִסּוּרִים: קִיּוּם בְּרִית אָבוֹת
 זְכוֹר לְבְנֵיהֶם. כְּמוֹ כְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹכַחּוֹתֵיהֶם. רְצוּיִם
 בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם. לֹא־נִעְלָתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי עִמָּהֶם: שְׂדֵי בְּשִׁמְךָ נִשְׁבַּעְתָּ לְרֵאשׁוֹנִים.
 בְּשִׁמְךָ כֵּן תִּקְיִם לְאַחֲרוֹנִים. תִּתֵּן חֶסֶד וְאֶמֶת לְבָנִים.
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאָבוֹתָם מִיָּמִים קְדְמוֹנִים: גֵּן נֶעוּל
 מִעֵין חַתּוּם וְאִין מוֹדֵקָר. אֵל תִּתֵּן לְמִשְׁלַח מְרָמָם
 וְהִפְקֵר. רֵאשִׁית תְּבוּאַתְךָ וְכִרְמֶךָ שֶׁבָם תִּתִּיקֵר. אֵל
 תִּמְסָרָם לְמְרָמָם וְלַעֲקָר: שְׂאֵרִית כְּנִסְיָהּ וּפְלִיטָה
 הַנְּשִׁאֲרֵת. שְׁמוֹר בְּצַלְךָ תִּהְיֶה לְמִשְׁמֹרֶת. מִעֲמֻדָה
 חֹזֵק לְבַל תִּפּוֹל בְּמִכְמוּרֶת. תֵּן אוֹתָהּ לְתַהֲלָה

ב א ו ר

בצר לנו. כי נסוּב ונתפלל אליך צעת נרה: קיום ברית אבות זכור לבניהם.
 כמו שכתוב ואף גם זאת זהותם צארן אויניהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם
 להפר זריתי אתם (ויקרא כ"ו מ"ד): גן נעול מעין חתום ואין מודקר. הנו
 עם לזכור איננו מתערב ואיננו מתזולל עם העמים, ולכן אל תתן למשלח מרמם
 והפקר. אל נהיה לנו ולמססה ולהפקר: תן אותה לשם ולתהלה. לזכור
 ולתפארת:

סליחות ליום רביעי

וְלַתְּפִאֲרֹת: בְּנֶךְ בְּכוֹרֶךָ אֲשֶׁר בָּךְ נוֹשַׁע. תְּשׁוּעַת
 עוֹלָמִים בְּקִרְוֹב יוֹשַׁע. רְעִים חוֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת רָשָׁע.
 עֲצָתָם קַלְקַל וְעֵינֵיהֶם הָשָׁע: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
 לְפָנֶיךָ. הַיּוֹם הַזֶּה בְּהִתְפַּלְּלֵי עַל בְּנֵיךָ. וְאַל תִּשְׁקַץ
 עֲוֹנוֹת עַנְיֶיךָ. לְשִׁמוֹעַ שׁוֹעֲתָם תְּהִי-נָא קְשׁוּבַת אָזְנוֹךָ:
 דְּבַרֵי עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הִנְכַתְּמִים. תִּשָּׂא וְתִכְבוֹשׁ
 וְתִשְׁלֵךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָמִים. הַפְּלִיחָה עִמָּךְ סֶלַח-נָא
 לְעוֹן אֲשָׁמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בהסידות מוחל עונות
 עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים ופליחה לפושעים
 עשה צדקות עם כל-בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. *Reader* אל
 הורית לנו לומר שלש עשרה. וקר לנו תיום ברית שלש עשרה.
 בהודעת לענו מקדם כמו שכתוב ויגיד יי בענו ויתיצב עמו שם. ויקרא
 בשם יי:

ויעבור יי על-פניו ויקרא:

Reader and Congregation:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצור חסד
 לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו: *Reader* סלח-לנו אבינו כי-חטאנו מחל-לנו מלכנו כי
 פשענו: כי אתה אדני טוב וסלחת. ורב חסד לכל-קוראיך:

עשרת ימי תשובה

אִם-עֲוֹנוֹ עָנּוּ בְנוֹ, יִי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהי, אֲדֹנָי
 מִי יַעֲמֹד: כִּי-עַם יִי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוֹת: כִּי-עַמְּךָ הַפְּלִיחָה לְמַעַן
 תִּזְרָא: רְאֵה עֲוִינוֹ וְעַמְּלָנוּ וְשֵׂא לְכָל חַטֹּאתֵינוּ:

פָּרַחַם אָב עַל-בָּנִים. בֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה
 עַל-עַמְּךָ בְּרִבְתְּךָ סֵלָה: יְהוָה צָבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשָּׁנָב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָה צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמִּלְחָמָה
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: סֵלָה-נָא לְעֵזְרֵנוּ הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ, וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּחֱת וְשָׁם נֶאמַר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סִלְּחֵתִי בְּדַבְּרֶךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וַשְׁמַע, פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵת
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא-עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילָיִם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: *Reader* אֲדֹנָי
 שְׁמַע אֲדֹנָי סִלְּחָה אֲדֹנָי הַקּוֹשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֶל-תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

עא שלישיה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו והלהי אבותינו

שׁוֹמְמֹתִי בְרוּב יְגוֹנִי. לְיוֹם יִפְקֹד זְדוֹנִי. מָה-אוֹמַר
 לְאֲדֹנָי: אֲמַלְלֵתִי וְנִאֲלַמְתִּי. בְּזִכְרֵי אֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי.
 בְּשִׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי: בַּהֲבֵל כָּלוּ יָמֵי. מִפְּנֵי בְשֵׁת עֵלּוּמִי.
 אֵין שָׁלוֹם בְּעַצְמִי: גַּחֲלֵתִי בִּי קוֹדְחַת. בְּמַגְלָה נִמְתַּחַת.

ב א ו ר

שׁוֹמְמֹתִי בְרוּב יְגוֹנִי. נִכְהַל וְנִפְקֹד מְרוּב לְעַר כִּי יִצּוֹל יוֹם וַיִּפְקֹד זְדוֹנִי:
 אֲמַלְלֵתִי וְנִאֲלַמְתִּי. נִכְהָ וְשִׁחַח לֹאֲכִי: בְּזִכְרֵי אֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי. עַת לֹאֲכֹר

סליחות ליום רביעי

וְהַנְּשִׂיָּה בָּא לְקַחַת: דְּבִקְתִּי בְּמַחְשָׁבִי. וְנַפְשִׁי לֹא
יִדְעָה כִּי. גַּר וְתוֹשֵׁב אֲנִי: הוּא כִּי יָבֵא יוֹמִי. אֲוִי אֵיבֹן
מִחַרְלוּמֵי. וְאֲשׁוּבָה אֶל־מְקוֹמִי: וְעַל חַטָּאֵי אֲשֶׁר עָבַר.
וְעַל פְּשָׁעֵי אֲשֶׁר נָבַר. מָה אָשִׁיב שׁוֹלְחִי דְּבָר: זְרוֹן לְבִי
הַשִּׂיאֲנִי. וְעַל עוֹן אֲשֶׁר הִלְאֲנִי. מִבְּטָן קָרְאֲנִי: חוֹשֵׁב
בְּנַפְשׁוֹ נָבַל. כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־יּוֹבֵל. וְהוּא לְקַבְרוֹת
יּוֹבֵל: טָפַל שֶׁקֶר בְּתוֹכּוֹ. וְנָמַם מִמַּהְלָכּוֹ. וַיִּפֶּן כַּה וְכַה:
יִשְׁלַךְ כְּאֶבֶן דוּמָה. וְלֹא יִשָּׂא לְבֵית מְדוּמָה. מִכָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ מְדוּמָה: כִּחוֹ לֹא סָמְכָתָהּ. עֵת נִפְשׁוֹ נִשְׁאַתְהוּ. אַף
כִּי אִישׁ אֶכְלָתָהּ: לְכַבְּתִּי אֲשַׁמְתִּי. הֲלֹא־זֶה דְּבַר
נִשְׁמָתִי. עַד הֵיוֹתִי עַל־אֲדָמָתִי: לְזֹאת נַפְשִׁי נִשְׁמָה.
כְּאִישׁ שׁוֹכֵב בְּכַלְמָה. עָרוֹם אָשׁוּב שָׁמָּה: מְשׁוֹנּוֹתִי
נִשְׁאַתִּי. וּבְלִבִּי קָרָאתִי. אֲנִי חָטָאתִי: נְכוּחָה לֹא
חָשַׁקְתִּי. וּבְשִׁרְיֵרוֹת לְבִי דְּבִקְתִּי. מַה־לָּךְ כִּי נִזְעַקְתִּי: שְׂאֵי
נַפְשִׁי אֲשַׁמְתֶּךָ. רְאֵי חָטָאתְךָ לְעַמְתְּךָ. גַּם אֶת שְׂאֵי

ב א ר

את עוני: חושב בנפשו נבל. הנצל ואיש שקר יחשוב כי איתן מושצו כעץ שתול
על פלגי מים, מלשון הכתוב ועל יוצל ישלח שרשיו (ירמיה י"ז ט') והוא לקברות
יובל. כי סוף אדם למות וירד לקבר. מלשון הכתוב מצטן לקצר אונל (איוצ
י"ט): יושלך כאבן דומה. הוא מושלך אל הקצר כאבן דומס: נפשי
נשמה. מתפרצת לזאת מפני הצושה. והנני מדויק עלי את הדין: שאי נפשי
אשמתיך. ראי חטאתך לעומתך: 442

עשרת ימי תשובה

כְּלַמְתָּךְ: יַעַת אֲדַאג לְעוֹנֵי. הִשְׁיבֵנִי רַעֲיוֹנֵי. נִפְלָה נָא
 בְּיַד אֲדוֹנָי: פְּנֵה מִמְּכוֹן שְׂבִיבָתְךָ. וּפְתַח לִי דְלַתֶיךָ. כִּי
 אֵין בְּרַתְּךָ: צוּר הַגֵּן בְּעַדְנֵי. וּמַעֲוֵי פְהֵנִי. וְתוֹרַתְךָ
 לְפִי: קוֹלִי שְׁמָעָה כְּחִסְדְּךָ. בְּיוֹם אֲעֲמוּד נִגְדְּךָ. אֶל-
 תַּט בְּאֶף עֲבָדְךָ: רֵאֵה עֲנִי וְעַנֵּנִי. אֲנִי בִידֶךָ הַנְּנִי
 וְאַתָּה יְיָ חַנּוּנִי: *Reader:* שְׁלַח אֲמַתְךָ וְחִסְדְּךָ. לְעַם
 צוֹעֲקִים נִגְדְּךָ. וְלִי אֲנִי עֲבָדְךָ: תִּסְלַח אֲשַׁמְתִּינִי. וְאַל
 תִּפְקוּד עָלוּמֵנִי. כִּי כִצַּר יַמִּינִי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנַּהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת
 יַצְמוּ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים
 עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמוּל. *Reader* אֵל
 הוֹרִית לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקְדָּם כְּמוֹ שְׂכַתוֹב וַיֵּרֶד יְיָ בְּעַנְזָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת, נִצַּר חַסֵּד
 לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ
 וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סִלַּח-לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי-חָטָאנוּ מְחַל-לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי
 פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדוֹנָי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

סליחות ליום רביעי

שׁוֹבָה יְיָ אֶת־שְׁבִיתָנוּ, כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: שׁוֹבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשָׁנוּ, הוֹשִׁיעֵנו
 לַמַּצֵּן חֲסִידָךְ: הֲשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַע־תַּיִם אֶל־חֵיקָם, חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְוּךָ
 יְיָ:

כָּרַחַם אָב עַל־בָּנִים. כֵּן תַּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהְוֶה הַיְשׁוּעָה
 עַל־עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנָה מִשָּׁנֹב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְאָךְ
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאָנוּ: סֶלָח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כִּי־נִגְדַל חַסְדְּךָ, וְכִי־אֲשֶׁר
 נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמַּצְרַיִם וְעַד־הַנִּיחָה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סֶלְחֵתִי כִּי־בָרַךְךָ: הִטַּח אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וַשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְרוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא־עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנִיחָנוּ מִפִּילָיִם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תַּרְבִּימָה: *Reader* אֲדַנִּי
 שְׁמַעָה אֲדַנִּי סֶלְחָה אֲדַנִּי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

עב שלמונית מיוסר ע"פ תשר"ק

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּחֲרוֹת רוּגוֹ הַנִּיחַ וְתִזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ תְּמִימֶיךָ חַנוּת
 וְאֶל־תִּשְׁכַּח בְּיַד לִוְיָחַם. שְׁאַרְיָתָם חָמוּל פְּלִיטָתָם
 תַּרְחַם. שְׁבִיתָם כַּאֲפִיקִים שׁוֹבֵב וְכִי־שָׂא תַּפְרִיחָם:
 רַפּוּ יְהִי־עִם עֵנְיִי הַצֵּאנִי. רְדוּ בָהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם בְּעוֹנֵי

ב א ו ר

תחרות רוגז הניח. עוז קנאה ורוגז: שביתתם כאפיקים שובב.
 הגלות המרה הסירה מן הדרך, כאפיקי מים ההולכים אל אשר יהיה רוחם ללכת:

עשרת ימי תשובה

וְלַחֲצוֹן. קוּם כִּי עָלֶיךָ לְגָדוֹר פְּרָצוֹן. קוּחֶם פְּקַח
 וְקָרָא שְׁנַת רָצוֹן: צְבִי יִשְׂרָאֵל קֹדֶשׁ חָלָל עַל-בְּמוֹת.
 צָרִי עָרִי יִשְׂאֹן יָמִים בַּהֲמוֹת. פָּלָא אֵיךְ שׁוֹאֵל
 וְזָכוֹר עוֹלָם יָמוֹת. פְּקַדַת מְשֻׁנָּה בְּחוֹפְעֵת אֵל נְקָמוֹת:
 עוֹרֵי לְבָשִׁי עוֹז זְרוּעַ מְחוֹלְלֵת קָמִים. עוֹרֵי כַּיּוֹם קָדָם
 הוֹרוֹת עוֹלָמִים. סַפְּחָ כּוּם חֲמַתְךָ וְאַף שֶׁכֵּר לְאַנְשֵׁי
 דָּמִים. סָף רַעַל פְּקוּד בְּשִׁלּוֹם נְחוּמִים: נִצַּח יִשְׂרָאֵל
 קוֹיֵךְ חוֹשָׁה לְעוֹזְרֹתָם. נְנָשִׁים וְנַעֲנִים וּבָךְ תִּקְוֹתָם.
 מִיַּחֲדִים שִׁמְךָ וּזְכָרְךָ תִּאֲוֹתָם. מְשׁוֹל בָּם אַתָּה
 וְעֲצוֹר בְּמִקְהֵלוֹתָם: לָךְ יִיחָלוּ הַיּוֹן אִם תִּקְטְלֵם.
 לְרֹחֲתָם וְלִשְׁוֹעָתָם אֲזוֹן בֵּל תַּעֲלֵם. כָּשֵׁל כּוּחֶם מְהֵרָה
 הַצִּילֵם. כָּלוּ עֵינֵיהֶם מִתְּהוֹמוֹת מָתִי תַעֲלֵם: יִלְד
 שִׁעֲשׂוּעַ בְּיַד צָרִי לָמָּה לְאַבְלָה. יַחֲרִקוּ שֵׁן גְּזוֹרוֹתָיו
 כִּצְאֵן מִמְכָּרָה. טָבְעוּ פֹה מִבְּטָם וְלַעֲזוּרָה נָסוּ לְבֵית
 הַתְּפִלָּה. טוֹבְךָ וְרַחֲמֶיךָ מֵהֶם לֹא תִכְלָא: חֲנָם פְּעוֹל

ב א ו ר

רדו בהם שונאיהם. האויזים מושלים זהם: קוחם פקח. פתח חסירתם:
 צבי ישראל קודש חלל על במוות. הוא מלשון הכתוב הנצי ישראל על
 צמותיך חלל, ר"ל תפארת ישראל נפל חלל על הרי ישראל: ספח כום חמתך.
 הוסף וחצר את כום החמה: ואף שכר לאנשי דמים. ישכרו מכום החמה:
 סף רעל פקוד. לוח שישתו כום התרעלה: טבעו פה מבטם. השקיעו מנטם

סליחות ליום רביעי

חֶסֶד נְמוּל מוֹבָה לְחַיִּיבִים. חֶלְוָה בְּקֹדֶשׁ צוּם
 וּבַעֲצָרָה נְצַבִּים. זְרוּם כְּלוּם זָדִים מוֹרְפִים כְּזַאֲבִים.
 זוּ לַעֲגָם וְרַב בּוֹזֵם בְּאַדְמַת שׁוֹבִים; וּבַמָּוָה יוֹדֵעַ
 אֵיפֹא כִי אֶתְהַ גּוֹאֲלָם. וְצָר הַצּוֹרֵר הַקְּשׁוּרָה וְהַכְּבִיד
 עֲלֵם. הַקְּדִישׁ לְיוֹם הַהֲנָה וְלַמְּבַחָה הַתִּיקָם כְּלָם.
 הוֹרֵג שְׁבַעֲתַיִם יָקָם וְשִׁבְעִים וְשִׁבְעָה יִשְׁלָם; דְּלָה
 וְהַצֵּל לְקוֹחַי מוֹת וְלַהֲרֵג מְטִים. דְּחוּפִים לְלַעַג בִּיד
 שׁוֹאֲלֵי תַרְף וְדוֹרְשֵׁי אֲמִים. נְבוֹרְתָם בַּצּוּם נִשְׁתָּה
 וְדָם לְפָנֶיךָ מִמַּעֲטִים. נְלוֹי רִיבָם אֲלֶיךָ, גְּאֵלִם מִחֶרֶב
 לְהַטִּים; בְּלִתֶּךָ לָמוּ אֵין זוֹלָתֶךָ לֹא בְּחָרוּ. בְּעֶשֶׂן כָּרוּ
 עֵינֵיהֶם וְעֲצָמוֹתָם כְּמוֹקֵד נְחָרוּ. אֹר חֲשֵׁךְ בַּעֲדָם כַּח
 נִעְזָב וְהַלְבּוֹת סְחַרְחָרוּ. אֹיִךְ פְּקֻדֶיךָ בַּצָּר וּבַעֲת צָר
 לָךְ יִשְׁחָרוּ; אֲנָא לְעִזְבַת יְדִידֶיךָ תוֹעֵדָה חוֹשָׁה
 מְתָרָה. תִּקְטוֹן לְאַלְף וְהַצֵּעִיר לְהַעֲצִים וְלַהֲגַבִּירָה.

ב א ו ר

והורידו לארץ ראשם: חנם פעול חסד. עשה להם חסד חנם: חלוך בקדוש
 צום. מנקשים פניך צום לוס הקדוש: זרום כלום זדים טורפים כזאבים.
 האויצים פזרום נארנות ויאמרו לכלותם: דחופים ללעג ביד שואלי תרף
 ודורשי אמים. לעוגים ומנזים אותם העונדים לענזים ודורשים למעוננים
 ולקוסמים: גבורתם בצום נשתה. נחלשו ורפו מפני הלום: גאלם מחרב
 להטים. מזרק החרב גאל אותם והיה סתר למו: כח נעזב והלבנות סחרחרו.
 סר כחם מעליהם והלז מתנוודד כה וכה מרוז חולשה:

עשרת ימי תשובה

יִזְדַּק חוֹכֵי יִשְׁעָךָ וַיְהִלְלוּךָ עִם נִבְרָא. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעוּ בְּעֵת צָרָה:

אל מַלְךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנְהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסֹלֵיחַ לְפוֹשְׁעִים
עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל, *Reader* אל
הוֹרֵית לָנוּ לֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
כְּהוֹדֵעַת לְעַנּוֹ מִקְדָּם כְּמוֹ שְׂכַת־וֹב וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעַנְנֵן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת, נֹצֵר חַסֵּד
לְאַלְפִים נִשְׂא עֶז וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסֹלֵחַת לְעוֹנְנֵנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ
וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סֶלַח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מִדְּכָנוּ כִּי
פָשַׁענוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֵחַ, וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

עג פזמון.

Reader and Cong. יִשְׁמִיעֵנוּ סֶלַחְתִּי יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן.
בַּיָּמִין יֵשַׁע לְהוֹשִׁיעַ. עִם עֲנִי וְאַבְיּוֹן. בְּשׂוֹעֵנוּ אֲלֵיךָ
נוֹרָאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֵנוּ. יְיָ הִיְהֵ עוֹזֵר לָנוּ:

Cong. and Reader: שׁוֹיְתִי עֲזָרְתִּי עַל גְּבוּר וְנִשְׂא. לְפָנָי גּוֹחֵי

ב א ו ר

נוראות. נפלאות. והוא שם תואר צינוני נפעל: יקיר מקרקר קיר.

סליחות ליום רביעי

אֲשַׁפּוּךְ שִׁיחֵי. אוֹלֵי פָנַי יִשָּׂא. מִדְּתֵי פִּנְיָתִי. כְּסֻדְרֵי אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה. הֲלֹא יִקִּיר מִקְרָקֵר קִיר. עוֹד זְכוֹר
 תִּזְכְּרֵנוּ. ייְהִי עוֹזֵר לָנוּ:

Cong. and Reader: כָּבֵא כְּגַל הַגְּלִגֵּל, לְהַחֲלִיף הַשְּׁמָה.
 רַעֲיָתֶךָ יוֹנְתֶךָ לֵךְ פּוֹנֶה הַבִּיטָה. בְּאֵת נַפְשָׁה.
 הַגִּישָׁה. לְפִתּוֹחַ בַּחֲרָטָה. יָמִין פְּשׁוּטָה, מִלְּמִטָּה.
 בְּצַפִּיתָנוּ צַפִּינוּ. ייְהִי עוֹזֵר לָנוּ:

Cong. and Reader: שׁוֹאֵל חֶסֶד בְּהוֹסֵד, הַנְּנִי תֹאמֵר. מְרוֹת
 יִצָּר הַבְּצָר. קָבוֹעַ כְּבַמְסָמֵר. וּלְצוּאֵר כְּמוֹ סוּאֵר.
 הוֹטֵל לְמִשְׁמֵר. וְיָמִי אֲזֹר, זֶר לְזֶר. וְיָמִי אֶבְזֵר כִּי
 יַעֲזֹרֵנוּ. ייְהִי עוֹזֵר לָנוּ:

Cong. and Reader: לְחַבְצֵלֶת פֶּתַח הַגֵּלֶת. אֶלּוֹהַ מִמַּעַל.
 בְּיָנָה הַגִּינִי. לְהַצִּינִי. בְּתוֹךְ שַׁעַר הַנְּנַעַל. רַחֲמֵנוּ.

ב א ו ר

אהוב לפניו המחטיר חתירה צתשונתו: שואל חסד בהוסד. צהתלסק העס
 להתפלל: מרות יצר הבצר. ממשלת היצר תמעט: קבוע כבמסמר. מהודק
 צנו כמו צמסמרים: ולצואר כמו סואר. מוקף כמו צסוגר, ר"ל מכרית. עיין
 אונר לשון המקרא פין ערך סואר. ואולי כונת הפיטן צמלת סואר שהיצר צא
 לפתות צקוונה זקופה כמו סואר הקורות הערוכות אחת על אחת צגונה למעלה
 (צנה ל"א) ולכן מנקשים אנחנו וכוף את יצרנו: הוטל למשמר. יהי מושלך

עשרת ימי תשובה

קָדְמָנוּ. צָרִי וּמְזוֹר הַתֵּעַל. בָּרַר חֲפוּי. לְהַצְדִּיקוּ.
יִבְקֹשׁ עֵז וְאִיגָנוּ. יְיָ הִיָּה עֲזִיר לָנוּ:

Cong. and Reader יוֹנֵת אֵלֶם מִשָּׁלֵם. חֲלַק יָפוֹת תְּנִיעַ. אוֹת
צֶדֶק בְּהַצְמִדֶּק. בִּירְאָתְךָ לְהוֹשִׁיעַ. לָךְ תִּקְרָא עֵת
לְשַׁחֲרָה, אָדוֹן בְּזוֹ הַשָּׁעָה. וַתֵּק תִּיק מִנְרַתְךָ.
צָאוֹר תּוֹצִיא דִיגָנוּ. יְיָ הִיָּה עֲזִיר לָנוּ:

Cong. and Reader תִּצְלִיחִי. בְּמִשְׁלָחִי. וְאָשִׁיב שׁוֹלְחִי
דָּבָר. חֲזִיקָתְךָ. חוֹק חֲקֹתְךָ, עֲשֶׂר וְשָׁלֹשׁ בְּמִדְבָּר.
מִחֲזִיקִים. וְלֹא רִיקָם. שְׁלַחְתִּי לְהַתְנַבֵּר.
יָבֵה תַעֲשֶׂה. עֵז וְנֹשֵׂא. עֲתָה תָשׁוּב תִּרְחַמְנוּ. יְיָ
הִיָּה עֲזִיר לָנוּ:

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְכָּבָה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֲשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-
בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמוֹל, *Reader* אֵל הוֹרִית לָנוּ
לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

ב א ו ר

זמאסר: ותק תיק מנרתק. החלש נרור העונות. מלה תלמודית לוחזתו
ויתק (גטין ע') הוויין לו נניס ויתקין (כתובות ט'):

סליחות ליום רביעי

כְּהוֹדֵעַתָּ לְעֵנֹו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בְּעָנָן
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
 וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֵּת.
 נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סִלְחֵנוּ אָבִינוּ
 כִּי־חַטָּאנוּ מְחַל־לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי־פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ.

הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת־יְרוּשָׁלַיִם: אָז תִּחְפוֹץ זְבַחֵי
 צֶדֶק עוֹלָה וְכֹלֵל, אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים: כִּי בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבָּה
 אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲזֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם, וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ
 אֵת שְׁעַר אוֹיְבָיו:

כָּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים. בֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהְוֶה הַיְשׁוּעָה
 עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשָּׁנָב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךָ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם־קָרְאָנוּ: סִלַּח־נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר
 נִשְׂאָתָה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהָה וְשֵׁם גִּבּוֹר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סִלְחָתִי כַדְבָרְךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוֵנְךָ וְשָׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא־עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ

עשרת ימי תשובה

אֲנַחְנוּ מִפְּיָלַיִם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים: *Reader* אֲדַנִּי
שָׁמַעְתָּ אֲדַנִּי סְלִיחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל-תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ ;

אלהינו ואלהי אבותינו

עד עקדה

אִם אָפֶס רֹובַע הַקֶּן. אֶהֱל שֶׁכֵּן אִם רִקֵּן. אֵל
נֶאֱבָדָה עַל-כֵּן. יֵשׁ-לָנוּ אָב זִקֵּן. פָּנִים לוֹ תְּכִיר. וְצָדִיקוֹ
לְפָנֶיךָ נִזְכִּיר. צְוִיתוֹ קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ יִקִּיר. וְנִמְצָה דָמוֹ
עַל קִיר: רֵץ אֶל-הַנֶּעַר וְהִקְדִּישׁוּ. וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ.
עֲפָרוּ בְּעֵצִים וְאִשׁוֹ. וְנִזְרַ אֱלֹהֵיו עַל רֵאשׁוֹ: יְחִיד רֵךְ
הַקֵּל כַּצְּבִי. עָנָה וְאָמַר אָבִי. הִנֵּה הָאִשׁ וְהָעֵצִים נִבְיָא.
וְתִשׁוּרָה אֵינן לְהִבְיָא: מִלֵּין הִשִּׁיבוּ מִלְּהַבְהִילוֹ. עָנָה
אָבִיו וְאָמַר לוֹ. אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ. וַיִּוֹדַע יְיָ אֶת-אֲשֶׁר
לוֹ: בְּמִצּוֹתֶיךָ שָׁנִיתָם נִזְהָרִים. וְאַתְרִיךָ לֹא מְהַרְהָרִים.
חָשׂוּ מְאֹד נִמְהָרִים. עַל אֶחָד הַהָרִים: רָאוּ אִשׁ תְּלוּלָה.
מְהָרוּ עֲצֵי עוֹלָה. יְחַד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. יִשְׁרוּ בְּעֶרְבָה

ב א ו ר

אם אפס רובע הקן. משחרצ צית המקדש אין כפרה ואין קרצן לכפר
כמו תורים וצני יונה הנקנים צרוצע שקל, אך יש לנו אב זקן. זכות לכות
לא תמנו זכות לזרהס לזינו. את בנך יקיר. זה ילחק: רץ אל הנער.
הזדרז לקיים מצות צורלו זה צעה שנפשו קשורה צנפשו. וגס צנו יחיד רך
הוקל בצבי. עמס על עלמו ענים ורץ כלצי לעשות רלון קונו: בי חפץ

סליחות ליום רביעי

מִסְכָּה: רָאָה יָחִיד כִּי הוּא הַשָּׁה. נָם לְהוֹרוֹ הַמְּנִסָּה.
אוֹתִי כִכְבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה. לֹא תַחֲמוֹל וְלֹא תִכְסֶּה: בִּי חֲפֵץ
וְנִכְסוּף. לְבָבִי לוֹ אֲחֻשׁוּף. הָאֵם תִּמְנַעֵנִי סוּף. רוּחִי
וְנִשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאָסוּף: יָדָיו וְרַגְלָיו עֶקֶד. וְחָרְבוּ עָלָיו
פֶּקֶד. לְשׁוּמוֹ עַל יַעֲצִים שָׁקֵד. וְהָאֵשׁ עַל הַמְּזִבַּח תִּוְקֵד:
צִוָּאֵר פָּשַׁט מֵאֵלָיו. וְאָבִיו נָגַשׁ אֵלָיו. לְשַׁחֲמוֹ לְשֵׁם
בְּעָלָיו. וְהִנֵּה יֵי נֶצֶב עָלָיו: חָקֵר אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. הָאָב
עַל־בְּנוֹ לֹא חָסָה. לְבוֹ אֶל־כַּפְּיוֹ נָשָׂא. וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה: קָרָא לְמִרְהָם מִשְׁחָר. תְּמוּרַת
בְּנֵי תִבְחָר. הִנֵּה אֵיל אַחֵר. וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּאָּחֵר: חֲלִיפֵי
אֲזַכָּרְתוּ. תִּכּוֹן הַקְּטָרְתוֹ. וְתַעֲלֶה תִמְרָתוֹ. וְהִיָּה הוּא
וְתִמְוֶרְתוֹ: זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בַּשַּׁחֲק. לְעַד בַּסֶּפֶר יוֹחֵק.
בְּרִית עוֹלָם לֹא נִמְחַק. אֶת־אֲבָרְהָם וְאֶת־יִצְחָק:
Reader: קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹד. בְּצִדֶּךָ עֶקֶדָה תִּשְׁקוֹד.
צִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד. פְּנֵה הַצֵּאֵן אֶל עֶקֶד:

ב א ו ר

ונכסוף. הי יחפץ ויאצה אותי לו לקרנן: לבבו לו אחשוף. חגלה לו את
כל אשר נלצני: האם תמנעני סוף. הלא זהו קץ כל צער ומה לי היום או מחר:
חליפו אזכרתו תכון הקטרתו. והוא על פי המדרש אמר רבי צניס אמר
לזרהם רצון העולמים הוי רואה דמו של איל זה כאלו דמו של צני יצחק (צ"ר
פרשה נ"ו י"ד) שהקטרת של האיל נחשב זכות צפני עלמו:

עשרת ימי תשובה

אל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּי רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּידוּת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפִשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר
 וְרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל. *Reader* אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיֵּרֶד יְיָ בְּעַנְן
 וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation :

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וַיִּצַּח
 נֶצַח חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סָלַח-לָנוּ
 אֲבֵינוּ כִּי-חַטָּאתָנוּ מְחַל-לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אִתָּה
 אֲדָנָי טוֹב וְסִלָּח וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִקְמָה: זְכוֹרְנוּ
 יְיָ בְּרֵצוֹן עַמֶּךָ פְּקֻדֵינוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קְנִייתָ
 קָדֶם גְּאֻלָּתְךָ שִׁבְט גִּבְלָתֶךָ, הַר-צִיּוֹן זֶה שְׁכַנְתָּ בוֹ:
 זְכוֹר יְיָ חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם, אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל-תְּשַׁכַּח לְנֶצַח:
 אִתָּה תִקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד:
 זְכוֹר יְיָ לְבְנֵי-אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם. הָאוֹמְרִים עָרוֹ
 עָרוֹ עַד הַיּוֹם כֹּה: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל

סליחות ליום רביעי

עֲבַדְיָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ, וַתִּדְבַר אֱלֹהִים
 אֶרְבֶּה אֶת-זֶרְעֶכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶן לְזֶרְעֶכֶם, וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם:

Reader: זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל-
 תַּפְּנֵן אֶל-קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה אֶל-דַּשְׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ:

אֵל-נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת, אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:
 חַטָּאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח-לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת-בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר-לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יי:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאַף-גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם
 בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם,
 לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יי אֶלְהֵיהֶם: הָשִׁב שְׁבוּתָנוּ
 וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב: וְשָׁב יי אֶל-הֵיךְ אֶת-שְׁבוּתֶךָ
 וְרַחֲמֵךָ, וְשָׁב וּקְבַלְךָ מִכָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְיַלְךָ יי
 אֶל-הֵיךְ שָׁמָּה: קַבֵּץ נְדַחֵינוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב: אִם-יִהְיֶה

עשרת ימי תשובה

גִּדְהָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
 יִקְהַךְ: מַחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעֶנֶן כְּמָה שְׁפָתוֹב: מַחִיתִי
 כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעֶנֶן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ:
 מַחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
 מוֹחֵה פְשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵן
 חַטָּאֵינוּ כִּשְׁלֹג וּכְצֶמֶר כְּמָה שְׁפָתוֹב. לְכוּנָא וְנוֹכַחַה
 יֹאמֵר יי, אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כִּשְׁלֹג יִלְבֵּינוּ, אִם
 יִאֲדִימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: זְרוּק עָלֵינוּ מַיִם מְהוֹרִים
 וּמְהֵרָנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב: וְזַרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם מְהוֹרִים
 וּמְהֵרָתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל-גִּלוּלֵיכֶם אֲמַהֲר
 אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל-תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב: כִּי
 אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ, לֹא-יִרְפֶּךָ וְלֹא-יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא-
 יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת-
 לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה אֶת-שְׁמֶךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב: וּמָל יי אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-לְבַבְךָ וְאֶת-לֵבב זְרַעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל-לְבַבְךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמְצֵא לָנוּ
 כְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב: וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ
 וּמְצֵאתֶם כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל-לְבַבְךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: *Reader* תְּבִיאֵנוּ
 אֶל-הַר קֹדֶשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

סליחות ליום רביעי

וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הַר קְדֹשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵּיתִי בַּיִת-
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:

Reader and Cong. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם

עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

Reader and Cong. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָה:

Reader and Cong. אֵל-תִּשְׁלִיבֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ

אֵל-תִּקַּח מִמֶּנּוּ:

Reader and Cong. אֵל-תִּשְׁלִיבֵנוּ לְעֵרַת וְקִנְיָה, כְּכֹלֹת

כַּחֲנוּ אֵל-תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל-תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֵל-תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה,

וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

אֲמַרְיֵנוּ הֶאֱזִינָה יְיָ בִּינָה הִגִּיבֵנוּ: יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרְיֵנוּ

כִּינּוּ וְהִגִּיזוֹן לְבִנּוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ: כִּי לֵךְ

יְיָ הוֹחֲלֵנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אָנָּה תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל-תִּתְעַלֵּם

מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי-פָנִים וְקָשִׁי-עֲרָף, לוֹמַר

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא

חַטָּאנוּ. אָבֵל, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

עשרת ימי תשובה

אֲשַׁמְנוּ . בְּגִדְנוּ . גָּזַלְנוּ . דִּבַּרְנוּ - דּוֹפִי :

Reader and Cong

הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . זָדְנוּ . חָמְסְנוּ . טָפַלְנוּ - שֶׁקֶר :

Reader and Cong

יַעֲצָנוּ - רָע . כּוֹזְבֵנוּ . לֹצָנוּ . מְרִדְנוּ .

Reader and Cong

יֹאצָנוּ . סָרְדְנוּ . עָוִינוּ . פָּשַׁעְנוּ . צָהַרְנוּ . קִשִּׁינוּ - עֲרָף :

רָשַׁעְנוּ . שַׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תָּעִינוּ . תַּעֲתָעְנוּ :

Reader and Cong

בָּרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

כָּנוּ : וְאַתָּה צַדִּיק עַל - כָּל - הַבָּא עָלֵינוּ . כִּי אֱמַת

עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל - עָם . בְּשָׁנוּ מִכָּל - דּוֹר . נָלָה מִמֶּנּוּ

מְשׁוֹשׁ . דָּוָה לִבֵּנוּ בַחֲטָאֵינוּ . הֶחֱבֵל אֲוִינֵנוּ . וְנִפְרַע

פְּאֵרְנוּ . זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ . חָרַב בְּעוֹגֵינוּ . טִירַתְנוּ

הִיָּתָה לְשִׁמָּה . יוֹפִי אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים . כֹּחֵנוּ לְנִכְרִים :

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲוֹתֵנוּ . הֵיךְ נַעֲזוּ פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה

עַרְפָּנוּ : לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ .

צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אָבֵל , אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגִדְנוּ . גָּזַלְנוּ . דִּבַּרְנוּ - דּוֹפִי :

Reader and Cong

הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . זָדְנוּ . חָמְסְנוּ . טָפַלְנוּ - שֶׁקֶר :

Reader and Cong

יַעֲצָנוּ - רָע . כּוֹזְבֵנוּ . לֹצָנוּ . מְרִדְנוּ .

Cong. and Reader

סליחות ליום רביעי

נִאֲצָנוּ. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרָרָנוּ. קִשְׁיֵנוּ-עֲרָף:

רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתָעְנוּ: *Cong. and Reader:*

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל-כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אִמַּת

עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשָׂקוּ עֲמָלָנוּ. מִמִּשְׁךְ וּמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתַנוּ

עָפָם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל-שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מִשְׁלֹ בָנוּ.

פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאֵנוּךָ יי

אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֹת מִמֶּנּוּ בַעֲוֹנוֹנוּ. שָׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲיֵנוּ

וְאַבְדָּנוּ:

וְעַדִּין לֹא שָׁבָנוּ מִתַּעֲוִיתָנוּ. הֵיךְ נַעֲזוּ פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה

עָרְפָנוּ: לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים

אֲנַחְנוּ וְלֹא-חַטָּאנוּ. אָבָל, אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. נִזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ-דוֹפִי: *Reader and Cong.*

הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חָמְסָנוּ. טַפְלָנוּ-שֶׁקֶר: *Reader and Cong.*

יַעֲצָנוּ-רָע. כִּזְבָּנוּ. לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. *Cong. and Reader:*

נִאֲצָנוּ. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרָרָנוּ. קִשְׁיֵנוּ-עֲרָף:

רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתָעְנוּ: *Reader and Cong:*

עשרת ימי תשובה

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִיתָ
 לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל-כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת
 עָשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתַן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב
 דְרָגְךָ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשֶׁע. בִּכְתוֹב עַל-יַד-נְבִיאֶךָ, יַעֲזוֹב
 רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשָׁבוֹתָיו: וַיָּשׁוּב אֶל-יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ,
 וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְכָּה לְסֵלֹוֹת:

מְשִׁיחַ צְדִיקוֹךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁנִיאֹרֵת מִי יָבִין
 מִנְסֻפְרוֹת גִּקְנִי: גִּקְנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל-פְּשָׁעֵינוּ, וּמִדַּהְרָנוּ
 מִכָּל-טְמְאוֹתֵינוּ, וְיָרוּק עָלֵינוּ מַיִם מְהוֹרִים וּמִדַּהְרָנוּ,
 בִּכְתוֹב עַל-יַד-נְבִיאֶךָ, וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם מְהוֹרִים
 וּמִדַּהְרָתֶם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַהַר
 אֶתְּכֶם:

Reader: עֲמֹךָ וְנִחַלְתָּךְ, רַעֲבֵי טוֹבָךָ, צָמְאֵי חֶסֶדְךָ תֵּאבִי
 יִשְׁעֶךָ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי לֵי י אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמִּים וְהַסְּלִיחוֹת.
 אֵל רַחוּם שְׂמֵךְ. אֵל חַנוּן שְׂמֵךְ. בָּנוּ נִקְרָא שְׂמֵךְ.
 יְיָ עָשָׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. עָשָׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן
 בְּרִיתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתְּךָ. עָשָׂה לְמַעַן

סליחות ליום רביעי

דַּתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן זְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִידְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹבְדְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְהוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֹךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזוּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מִשְׁהַ וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה
 לְמַעַן דָּוִד וַיְשׁוּלָמָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִמּוֹת
 הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיָסוֹת מוֹבְדֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַרוּגִים עַל-שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל-יְחוּדְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן כָּאִי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל-קְדוּשַׁיְךָ שְׁמֶיךָ. *Reader* עֲשֵׂה
 לְמַעַן יוֹנְקֵי שְׂדֵיִם שְׂלֵא-חֲטָאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב
 שְׂלֵא-פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שְׂלֵי-בֵית רַבֵּן. עֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ אִם לֹא-לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ יְיָ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ

עשרת ימי תשובה

אָבִינוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ, עֲנֵנוּ. *Reader* עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ,
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹרְשֵׁנוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנִּצְּמָן, עֲנֵנוּ :
Cong. and Reader: עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסִּיד, עֲנֵנוּ : *Reader* עֲנֵנוּ וְךָ
 וְיִשְׂרָאֵל, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם, עֲנֵנוּ :
Cong. and Reader: עֲנֵנוּ טוֹב וּמִטִּיב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָאֵל,
Reader: עֲנֵנוּ. כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ
 צְדָקוֹת, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכוּת, עֲנֵנוּ :
Cong. and Reader: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל
Reader: עֲנֵנוּ. עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל, עֲנֵנוּ :
Cong. and Reader: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו, עֲנֵנוּ. *Reader:* עֲנֵנוּ
 קָשָׁה לְכַעוֹם, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לְרַצוֹת, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם
 וְחַנוּן, עֲנֵנוּ :
Cong. and Reader: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל-אֲבִיוֹנִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ
 תְּמִימִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר
 יַעֲקֹב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזֵרַת הַשְּׂבָטִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּב
Reader: עֲנֵנוּ. הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי
 יְתוּמִים, עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמֶנוּת, עֲנֵנוּ :

סליחות ליום רביעי

מי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְרֵיחַ, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשִׁנְעַקֵד עַל גְּבִי הַמְּזֻבָּח, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל־יַם־סוּף, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמִּחָתָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בַּמַּצָּפָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְדָוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרִמָּה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירֵיחוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִשָּׂאֵל וּבְעִזְרִיָּה בְּתוֹךְ

כְּבִשָׁן הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שֶׁעָנָה לְדַנְיָאֵל בְּגוֹב־הָאֲרִיּוֹת, הוּא יַעֲנֵנוּ:

עשרת ימי תשובה

מי שְׁעָנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הוּא יִעֲנֶנּוּ:
מי שְׁעָנָה לְעִזְרָא בַגּוֹלָה, הוּא יִעֲנֶנּוּ:

מי שְׁעָנָה לְכָל - הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים, הוּא יִעֲנֶנּוּ:

רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה לְעַנְיִי עֵינָא, רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה
לְתַבִּירִי לְבָא עֵינָא, רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה לְמַכִּיכִי רוּחָא
עֵינָא. *Reader:* רַחֲמָנָא עֵינָא, רַחֲמָנָא חוּם, רַחֲמָנָא פְּרוּק,
רַחֲמָנָא שְׁזִיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הַשְׁתָּא בַעֲגָלָא
וּבְזַמַּן קָרִיב:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ, יְיָ מָלְא רַחֲמִים, רַחֵם
עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנוּנֵי: יְיָ אֵל-בְּאִפְקַי תּוֹכִיחֵנִי, וְאַל -
בְּחַמְתֶּךָ תִּיפְרֶנִּי: חֲנּוּנִי יְיָ כִּי אֶמְלֵךְ אֲנִי, רַפְּאֵנִי יְיָ
כִּי נִבְהַלְוִי עֲצָמַי: וְנַפְשִׁי נִבְהַלְתָּ מְאֹד, וְאַתָּה יְיָ עַד-
מָתֵי: שׁוּבָה יְיָ חֲלִצֵה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי
אֵין בַּמּוֹת וּבְקֶרֶךְ, בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה-לָּךְ: יַגִּיעֵתִי בְּאַנְחָתִי
אֲשַׁחֶה בְּכָל - לַיְלָה מִטָּתִי, בְּדַמְעָתִי עֵרְשִׁי אֲמָסָה:

ב א ו ר

רחמנא די ענה. הרחמן העונה: לתבירי לבא. לשזורי לז: למכיכי
רוחא.. מפלי רוח: פרוק. מלט, הלל: שזיב. גאל: השתא. עכשו, ואס לא
עכשו בעגלא ובזמן קריב. צמורה וצזמן קרוז. והוא כפל לשון:

סליחות ליום רביעי

עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי, עֲתָקָה בְּכָל-צוּרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי
כָּרַע-פְּוֵעַלִי אָוֶן, כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכֵיִי: שָׁמַע יי תְּחִנָּתִי,
יי תִּפְלָתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל-אֲיָבַי, יִשָּׁבוּ
יִבְשׁוּ רַגְעִי:

מָחָא וּמִסָּא מְמִית וּמְחַיָּה. מְסִיק מִן שְׂאוּל לְחַיִּי
עַלְמָא. בְּרָא כַד חֲטִי אָבוּהִי לְקַיָּה. אָבוּהִי דִי חַיִּים מִסָּא
לְכַאבִּיָּה. עֲבָדָא דִי מְרִיד נְפִיק בְּקוֹלָר. מְרִיָּה תְּאִיב
וְתַבַּר קוֹלָרִיָּה. בְּרַךְ בּוֹכְרַךְ אַנְן וְחֲטִינְן קַמָּךְ. הָא
רְוֵי נַפְשָׁן בְּגִידֵין מְרִינְן. עֲבָדָךְ אַנְן וּמְרִינְן קַמָּךְ. הָא
בְּבִזְתָּא. הָא בְּשִׁבְיָתָא וְהָא בְּמַלְקֻיּוֹתָא. בְּמַטּוּ מִנְךָ
בְּרַחֲמֵךְ דִּנְפִישֵׁין אֲסִי לְכַאבִּין דִּי יִתְקַף עֲלָן עַד דִּי לָא
נִיְהוּי גְּמִירָא בְּשִׁבְיָא:

עה תחינה

מְלַךְ מְלָכִים, רָם עַל-רְמִים, שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, יוֹשֵׁב
בְּמַרוֹמִים, הַמְּהַלֵּל וְהַמְּשַׁבַּח לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: בְּרוּךְ

ב א ו ר

מחי ומסי. מכה ורופא: מסיק. מעלה: ברא כד חטי אבוהי
לקיה. כאשר יחטא הנן יכהו חטיו: דחיס מסא לכאביה. ונחוסו ירפא
מכאונו: עבדא דמריד נפיק בקולר. לנל כאשר ימרד הענד ילא זשללת על
נולרו: מריה תאיב ותבר קולריה. ואס יחפון האדון ישנר לת כנליו:
ברך בוכרך אנן. ננד זכורך אנחנו: הא רוי נפשינ בגידין מררינ. שנענו
לענה מרה: הא בביזתא וכו'. הנה צוים, שצוים ומוכיס אנחנו: במטו
מנד. ננקשה ממך רפא למכאונינו אשר נצרו עלינו, נטרס נאנד נגלות:

עשרת ימי תשובה

הוא וּמְבַרְךָ. בְּפִי כָּל־יְקוּמִים, רְאֵה בְּעֵנֹי אֲנוּנִים
 וְעִגּוּמִים. שׁוּר־נָא בְּשִׁפְלוֹת מְעוֹטַי עַמִּים. מְפֹרָדִים
 וּמְפֹרָדִים בֵּין הָעַמִּים, וּבְבִשְׁתּוֹת וּבְכִלְמָה נְחַפְרִים
 וְנִכְלָמִים. אֲבֵלִים וּבְדוּדִים נְזוּטִים וְנִזְעָמִים. לְמַפִּים
 נְתוּנִים וְנִזְנִים לְמַהֲלָמִים. בְּבוֹקֵר מִי יִתֵּן עָרֵב נוֹאֲמִים.
 רָמַשׁ אוֹמְרִים. מִי יִקְרַב אוֹר יָמִים. אֵינן לָהֶם מְנוּחָה
 וְשִׁקָּט וְשִׁלּוּמִים. בַּמָּה לְהִתְנַחֵם וּלְמַצֵּא רַחֲמוּמִים:
 שְׂרֹם מְצַפִּים. וְהִנֵּה נִלְחָמִים. לְטוֹבָה מְקוּיִם. וְהִנֵּה
 רוֹעַ תְּשִׁלּוּמִים. וְתִבְחַר נֶפֶשׁ מִיתַת רְדוּמִים. מַה־נְתַאוּנָן
 וְנֹאמַר וְעוֹנוֹתֵינוּ גוֹרְמִים. חָטְאנוּ רָשָׁענוּ וְסָרְנוּ מִחֻקִּים
 נְעִימִים: זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים. קוּמָה
 וְהַמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים. וְקַבֵּץ פְּזוּרֵינוּ מֵאַרְצוֹת עַמִּים.
 אֲשֶׁר מָסַרְתָּ חַנּוּם לְאֲדוּמִים. *Reader:* מַהֲרָ לְנַאֲלָם בְּרֵא

ב א ו ר

ראה בענוי אנונים ועגומים. ראה צלחן הנוגים והעלזים: שור. הצט:
 ובדודים. 77 וגלמוד. על דרך הכתוב 77 יש מחוץ למחנה מושבו (ויקרא
 יג, מו), ר"ל נצל מכל העמים ומושבו צהגטו: נזופים. שהכל גוערים צו:
 ונזעמים. שהכל קולפים עליו: למהלמים. להכאה צצט או צמקל חונלים.
 מלשון ופיו למהלמות יקרא (משלי יח,ו): בבקר מי יתן ערב נואמים. אומרים.
 מלשון צי נשצעתי נאום ה' (צראשית כג, טז): רמש. ערצ. ויהי ערצ ויהי צקר
 תרגם אונקלס והוא רמש והוא צפר (צראשית א, ה): מה נתאונו. מה נתרעם
 על רוע גורלנו ועונותינו גורמים, הם הסנה לזרותינו. היא מלה ארמית,
 אנכי סצתי (שמואל א' כג, כג) תרגום יונתן אלף גרמית, וצתלמוד מלות עשה
 שהזמן גרמה (קדושין פרק א' מו), מה לעשה שעונותינו גרמו לנו (סנהדרין
 סה:): מהר לגאלם בלא כסף ודמים. ככתוב חנס נמכרתם ולא צכסף
 תגאלו (ישעיה כג, ג):

סליחות ליום רביעי

בְּסֵף יְדָמִים. צִוְּהַ יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב הַצּוֹר תָּמִים. כִּי לָךְ
 יְיָ הַפְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים :

מִכְּנִיסֵי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לְפָנֶי בֶּעַל
 הַרְחֵמִים : מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ. לְפָנֶי

שׁוֹמְעֵי תְּפִלָּה : מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקוֹתֵנוּ.
 לְפָנֶי שׁוֹמְעֵי צַעֲקָה : מִכְּנִיסֵי דְמָעָה. הַכְּנִיסוּ דְמָעוֹתֵינוּ.

לְפָנֶי מֶלֶךְ מְתַרְצֵה בְּדַמְעוֹת : הַשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבוּ תְּחִנָּה
 וּבִקְשָׁה. לְפָנֶי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא : הַזְכִּירוּ לְפָנֶינוּ.

הַשְׁמִיעוּ לְפָנֵינוּ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם.
 יִזְכּוּר אֲהַבְתֶּם וַיְחַיֶּה זְרַעֲם, שֶׁלֹּא תֵאבֵד שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב.

כִּי צֵאן רוּעָה נֶאֱמַן הָיָה לְחַרְפָּה. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
 לְמִשְׁרַי וְלִשְׁנֵינָה. *Reader* מִהֵרָ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵנוּ מִכַּל-

גִּזְרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְשִׁיחַ צְדָקָה וְעֲמִידָה:
 מָרָן דֵּי בִשְׁמַיָא. לָךְ מִתְחַנְּנֵן. כְּבָר שְׁבִיָא. דֵּי מִתְחַנְּנֵן

לְשִׁבּוּיָהּ. כְּלָחוּן בְּנֵי שְׁבִיָא. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעֲמִידָה
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי. הֵב לָן שְׂאֵלְתֵינוּ וּבְעוֹתֵינוּ

דִּלָּא נְהַדֵּר רִיקָם מִן קַדְמָךְ :

מָרָן דֵּי בִשְׁמַיָא לָךְ מִתְחַנְּנֵן. כְּעַבְדָּא דֵּי מִתְחַנְּנֵן
 לְמַרְיָהּ. עֲשִׂינֵנוּ אֲנָן וּבְחֻשׁוֹכָא שְׂרִינֵנוּ. מְרִירָן נַפְשֵׁינוּ

עשרת ימי תשובה

מַעֲקֹתָן דִּי נְפִישָׁן. חֵילָא לִית בְּן לְרַצְוִיָּךְ מָרְן. עֲבִיד
 בְּדִיל קִימָא דִּי גִזְרָתָא עִם אֲבִהֲתָנָא:
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל-יֵאבֹד
 יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:
 שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד. וְאֵל-יֵאבֹד
 גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שְׁמֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
 שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ. וְאֵל-
 יֵאבֹד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ.
 מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים. וּמְתַפִּים בְּתַחֲנוּנִים. הַתַּרְצָה
 וְהַתַּפִּים לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲנֻנֵנוּ וְעֲנֻנֵנוּ, כִּי אֵין-בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה
 עֲמָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַע מַה-נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ
 וְחַסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הִקְמָה: יְהִי חַסְדֶיךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:
 אֶל-תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִתֵּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי בִלְוֵנוּ
 מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. חֲנֻנֵנוּ יְיָ חֲנֻנֵנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז:
 בְּרוּגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר: (בְּרוּגְזוֹ עֵקֶדָה תִּזְכֹּר: בְּרוּגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יְיָ
 הוֹשִׁיעָה, תַּמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאֵנוּ:) כִּי הוּא יָדַע יַצְרֵנוּ, זְכוֹר כִּי
 עָפַר אֲנַחְנוּ: *Reader* עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַל-דִּבְרֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ
 וְהַצִּילָנוּ וּכְפַר עַל-חַטֹּאתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:

הש"ץ אומר קדיש שלם (ראה צד 337). *The Reader says Kaddish (See p. 337).*

סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סְלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְנָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁיִ אֱלֹהָיו:

Ps. cxlv. תְּהַלֵּלָה לְדָוִד, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ
 אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדָוִד יִשְׁבַח מִעֲשִׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ:
 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֹזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבֶיךָ
 יִבְיָעוּ, וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֲרַךְ אַפָּיִם
 וְגִדְר־חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשִׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְוּכָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵיךָ, וְכָבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ,
 מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל-דָּוִד וְדָוִד: סוֹמֵךְ
 יְיָ לְכָל-הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל
 אֲדָמָה יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת-יַדֶּךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-

עשרת ימי תשובה

הַרְבֵּי, וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קִרְאָיו,
 כָּל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֶת־
 כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: *Reader.* תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֵּר־פִּי, וַיְבָרֵךְ
 כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה,
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

The Reader says the following Kaddish—

From ועתה till הנה is said in an undertone.

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כָּח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר:
 זְכוֹר בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַהֵמָּה:

Reader. יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 בְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ וַיְקַרֵּב
 מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 בְּעִנְיָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאַמְרוּ, אָמֵן:

Cong. and Reader: יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי

עֲלָמֵיָא:

Cong. יתברך שְׁמוֹ וַיִּתְעַלָּה וּזְכוֹ לְעַד וּלְנִצְחָא נְצַחִים:

Reader: יתברך, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמַם, וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא.

סליחות ליום חמישי

לַעֲפָא וְלַעֲלָא מִכָּל-בְּרָכָתָא וְשִׁירָתָא. תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא. וְאֶמִּירָן בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְיָ הַצְדִּיקָה וְלָנוּ בְּשַׁת הַפָּנִים: מַה-נִּתְאוּנָן וּמַה
נֹאמַר, מַה-נְּדַבֵּר וּמַה-נְּצַטְדֵּק: נַחֲפָשָׁה דְרַבֵּינוּ
וְנַחֲקָרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְיָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
שָׁבִים: לֹא-בַחֲסֵד וְלֹא-בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדָלִים
וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְלָתֶיךָ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְחַנוּן.
נָא אַרְתְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנוּ רִיקָם
אַרְתְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל-בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ יְיָ, וַיִּבְכְּדוּ
לְשִׁמְךָ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּהָ וְנִבְרָעוּהָ נִבְרָכָה לְפָנֶיךָ יְיָ
עוֹשֵׂנוּ: נִבְוָאָה לְמַשְׁכְּנוֹתֶיךָ, נִשְׁתַּחֲוּוּהָ לְהַדוּם רַגְלֵיךָ:
בָּאוּ שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹדָה, תַּצְרוּתֶיךָ בְּתַהֲלָה, הוֹדוּ לֹךְ
בְּרָכוּ שְׁמוֹ: וְאַנְחֵנוּ בְּרוּב חַסְדֶּךָ נִבְוָא בֵּיתְךָ, נִשְׁתַּחֲוּוּהָ
אֶל-הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: הִנֵּה בְּרָכוּ אֶת-יְיָ כָּל-
עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יְדָכֶם
קִדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת-יְיָ: רוּמְמוֹ יְיָ אֶלְהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ

עשרת ימי תשובה

קָדוֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוּמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 לָהֶם קִדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ
 בְּהִדְרַת קִדְשׁ חָילוֹ מִפְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ: נִשְׁתַּחֲוּהָ אֶל-
 הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ וְנוֹדָה אֶת-שִׁמְךָ עַל-חַסְדֶּךָ וְעַל-
 אֱמֻתֶךָ, כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל-כָּל-שִׁמְךָ אֱמֻרָתֶךָ: יְיָ אֱלֹהֵי
 עֲבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין-יָהּ וְאַמוּנָתֶךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי
 מִי בִשְׁחַק יַעֲרוֹךְ לַיְיָ, יִדְמָה לַיְיָ בְּבָנֵי אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל
 אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַהֶךָ: כִּי גָדוֹל
 מֵעַד שָׁמַיִם חֲסִידֶךָ וְעַד שְׁחַקִּים אֱמֻתֶךָ: גָּדוֹל יְיָ
 יִמְהַלֵּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין-חֶקֶר: כִּי גָדוֹל יְיָ וְיִמְהַלֵּל
 מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ
 יִמְלֹךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
 יִבְאָרֶץ, אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּמַעֲשָׂיֶךָ וּבְנִבְבוֹרְתֶיךָ: מִי לֹא
 יֵרָאֶךָ מִלֶּךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל-חַכְמֵי הַגּוֹיִם
 וּבְכָל-מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ, גָּדוֹל
 אַתָּה, וְגָדוֹל שִׁמְךָ בְּנִבְבוֹרָה: לָךְ זְרוּעַ עִם וְנִבְוֶה
 תַּעֲזוֹז יָדֶךָ תָּרוּם וּמִינֶךָ: לָךְ יוֹם אַף-לָּךְ לַיְלָה, אַתָּה
 תְּכַיְנוֹת מְאוֹר וְשֶׁמֶשׁ: אֲשֶׁר-בְּיָדוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ

סליחות ליום חמישי

וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ : מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרוֹת יְיָ, וּשְׁמַיִעַ כָּל-
 תְּהִלָּתוֹ : לֵךְ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפִאָּרֶת וְהַנִּצְחָה
 וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לֵךְ יְיָ הַמְּלֹכָה
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא כָּל לְרֹאשׁ : לֵךְ שָׁמַיִם אֶף-לֵךְ-אֶרֶץ
 תִּבֵּל וּמְלֵאָה אֶתָּה יְסֻדְתָּם : אֶתָּה הַצְּבֹתָ כָּל-גְּבוּלוֹת
 אֶרֶץ, קִיץ וְחֵרֵף אֶתָּה יִצְרַתָּם : אֶתָּה רִצְצֹתָ רֹאשׁ
 לְוִיתָן, תִּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לַעַם לְצַיִים : אֶתָּה בְּקַעַת מַעֵי
 וְנַחַל, אֶתָּה הוֹבֵשֶׁת גְּהָרוֹת אֵיתָן : אֶתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֵזְךָ
 יָם שְׁבַרְתָּ רֹאשֵׁי תַנִּינִים עַל-הַמַּיִם : אֶתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת
 הַיָּם, בְּשׂוֹא גִלְיֹ אֶתָּה תִשְׁבְּחָם : גְּדוֹל יְיָ וְמַהֲלָל מְאֹד
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ : יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב
 הַכְּרוֹבִים, אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַהֵךְ : אֵל נִעְרָה
 בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל-כָּל-סְבִיבָיו : וַיִּזְד
 שָׁמַיִם פִּלְאָךְ יְיָ, אֶף-אֲמוֹנָתְךָ בְּקַהֲל קְדוּשִׁים : לֵכ
 נְרַנְּנָה לַיְיָ, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה
 בְּאִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ : צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאָךְ, הַסּוּד
 וַאֲמַת יִקְדָּמוּ בְּנִיךָ : אֲשֶׁר יַחֲדוּ נִמְתִּיק סוּד, בְּבִיר
 אֱלֹהִים נִהַלְךָ בְּרַגְשׁ : אֲשֶׁר לוֹ-הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂה

עשרת ימי תשובה

וַיִּבְשַׁת יָדָיו יַצְרוּ : אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְּשׂ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר אִישׁ : *Reader* הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ. הוֹסָה עַל־
 עַמְלֶךְ : הַנְּשָׁמָה לָךְ. וְהַגּוֹף שְׁעָרְךָ. יֵי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמֶךְ : אֲתָאנוּ עַל שְׂמֶךְ יֵי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךְ : בַּעֲבוּר
 כְּבוֹד שְׂמֶךְ. כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם שְׂמֶךְ : לְמַעַן שְׂמֶךְ
 יֵי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא :
 סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בָרוּב אֲנִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מִלְּכִינוּ, כִּי
 רַבּוּ עוֹנֵינוּ :

עו פתיחה

עִם יֵי חֲזָקוֹ וְנִתְחַזְּקָה. וְקִרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בְּחֲזָקָה:
 אִישׁ אֶזְרָא יִתְוַדֶּה אֲשַׁמְהוּ. וַיָּשׁוּב אֶל־יֵי וִירַחֲמֵהוּ : לְקִרְאָה
 לְלֹא־יָגוּם וְלֹא יִישָׁן. עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן : וְיִשָּׂר זְכוּר
 וּכְשֶׁרוֹן מַעֲשֵׂהוּ. וַיֵּי הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה : הַבְּמִיחָנוּ
 אֱלֹהִים אֱמֶת. לֹא־אֲחַפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת : בְּהַמְצָאוֹ
 דְרִשׁוּהוּ בְּתַחַן לְקִרְוֹב. קִרְאוּהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב : רַצוּהוּ

ב א ו ר

וקראו אל ה' בחזקה. כלשון הכתוב ויתכסו שקים האדם והצנהמה ויקראו
 אל ה' צחזקה (יונה ג, ט) : איש און יתודה אשממהו. כמאמר הכתוב יעזב
 רשע דרכו ואיש און מתשנותיו (ישעיה נה, ז) : וירחמהו. כי הוא אל רחום
 וחנון ומרצה לסלות. יתודה צכל לצ לא כמי שטובל ואוחז שרץ צידו רק ישר
 זכור וכשרון מעשה. יעזב את הרע ויאחז צטוב, שיעשה הטוב והישר צעיני
 אלהים ואדם, ואז גם ה' הטוב בעיניו יעשה ויסלח לו : בהמצאו דרשוהו
 בתחן לקרוב. כמאמר חז"ל (ר"ה יח) דרשו ה' צהמלאו הא צצור ויחיד אימת ?

סליחות ליום חמישי

וְחָלוּהוּ בְּאֵימָה עֲבָדֶיהוּ. כָּל־זָרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ: שְׁקוּד
 דְּלִתּוֹת אֲרָךְ אַפַּיִם. נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל־פְּפָיִם: מִי יוֹדֵעַ
 רְצוֹת וַיּוֹאֵל. הַכּוֹן לְקִרְאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: עֲרֹכוּ
 שֹׁעַ וּתְפִלָּה לְעֲרָה. קִדְּשׁוּ צוּם קִרְאוּ עֲצָרָה. יִבְקֹשׁ
 יִפְלֹל אֱלֹהִים עוֹבֵד. וְשָׁב מִחֶרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד:
 הִרְצָה שֵׁי וְתִשָּׁר מִהַשָּׁמֶן. מִרְבָּבוֹת נִחְלִי שָׁמֶן: חֲפוּץ
 שְׁמוֹעַ מִתְקַרְוֶבֶת עוֹלָיִם. לְהִקְשִׁיב מִחֲלָב אֵיזָלִים:
 זְכוֹת וַיִּשָּׁר עֲקוֹב. זְכוֹר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: קָחוּ עִמָּכֶם
 דְּבָרִים. וְשַׁפָּה בְּשִׁלּוֹם פְּרִים:

כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנּוּ בְּמוֹחִים וְעַל־צַדִּיקוֹתֶיךָ
 אָנּוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנּוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנּוּ
 מְצַפִּים. אַתָּה הוּא יְיָ מִלֶּךְ אוֹהֵב צַדִּיקוֹת מִקְדָּם, מֵעַבִּיר

ב א ו ר

הוֹר רַצ נַחֲמֵן אֲמַר רַצָּה צַר אֲצוּה אֲלוֹ עֲשָׂרָה יוֹמִים שְׁצִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים
 שְׁחָ הוּא עֵת רַעוֹן לְקַבֵּל תְּשׁוּבָת יַחִיד: רְצוּהוּ וְחַלּוּהוּ. צַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה
 וּכְפָרָה וְחַלוּ פָנָיו צַתְפִּלָּה: בְּאֵימָה עֲבָדוּהוּ. כַּכְתּוּב עֲזָרוּ אֶת ה' צִירָאָה (תְּהִלִּים
 ק, ז): מִי יוֹדֵעַ רְצוֹת. מִי שִׁוְדַע לְפִים וּלְצַקֵּשׁ רַחֲמִים: וַיּוֹאֵל. וְרוּחָה צִלַּצ
 שִׁלֵּם: הַכּוֹן לְקִרְאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל. יְכוֹן אֶת עַצְמוֹ צַתְפִּלָּה לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל:
 הִרְצָה שֵׁי וְתִשָּׁר מִהַשָּׁמֶן. יַחֲפֹץ ה' צַמְנָה שֶׁל שִׁית שְׁפַתּוֹתֵינוּ מִחֲלַצ פְּרִים
 וְעוֹלוֹת מַחִים: חֲפִץ שְׁמוֹעַ מִתְקַרְוֶבֶת עוֹלָיִם. כַּכְתּוּב הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזְבַּח טוֹב
 (שְׁמוּאֵל א' טו, כז): זְכוֹת וַיִּשָּׁר עֲקוֹב. אִם תִּצַּקֵּשׁ זְכוֹת וַיִּוֹשֶׁר לְהַמְעוֹת
 חוֹרְחוֹתֵינוּ, זְכוֹר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, תִּזְכַּר לָנוּ זְכוֹת אֲצִינוּ יַעֲקֹב. וְשַׁפָּה בְּשִׁלּוֹם
 פְּרִים כַּכְתּוּב וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׁפַתֵינוּ (הוֹשַׁע יד ג')

עשרת ימי תשובה

עֲוֹנוֹת עִמּוֹ וּמִסִּיר חַטָּאת יִרְאִיו, כּוֹרֵת כְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים,
 וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שְׂיָרְדָתָּ בְּעֵנָן
 כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי, וְהִרְאִיתָ דְרָכֵי טוֹבְךָ לְמֹשֶׁה
 עֲבָדְךָ. וְאוֹרְחוֹת חֲסִדֶיךָ נִלְיִיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה
 אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וּמְרַבֵּה לְהִיטִיב
 וּמְנַהֵיג אֶת-כָּל-הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים *Reader* וְכֵן כָּתוּב
 וַיֹּאמֶר: אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבֵי עַל-פְּנֵיךָ. וְקָרָאתִי בְּשֵׁם
 יְיָ לְפָנֶיךָ, וְחַנּוּתִי אֶת-אֲשֶׁר אֶחֱוֶן, וְרַחֲמֹתִי אֶת-אֲשֶׁר
 אֲרַחֵם:

אֵל-אֲרַךְ-אֶפַּיִם אַתָּה וּבְעַל-הַרְחָמִים נִקְרָאתָ.
 וַיִּדְרֹךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ: נִדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ.
 תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם, לְזִרְעַ יִדְיֶיךָ: תִּפְּנֵן אֲלֵינוּ
 בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל-הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן
 וּבִתְפִלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקְדָּם: מִחֲרוֹן
 אַפֶּיךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצִל פְּנֵיךָ נִחְסָה
 וְנִתְלוֹנָן. כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן. *Reader* תַּעֲבוֹר עַל-פְּשַׁע
 וְתִמְחָה אֶשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ
 וְתִקְשִׁיב מִנוּ מְאֹד. כִּיּוֹם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם
 נִפְּאֶר:

סליחות ליום חמישי

וַיַּעֲבֹר יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation :

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת
 נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סְלַח-לָנוּ אָבִינוּ
 כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מְלַכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
 טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

וּאֲנַחְנוּ בְּרוּב חֶסֶדְךָ נִבְא בֵיתְךָ, נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל-הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ:
 וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:
 הַאֲוִינָה יי תַפְלְתָנוּ, הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל-בָּנָיִם. כֵּן תַּרְחֵם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהְוֶה הַיְשׁוּעָה
 עַל-עַמֶּךָ בְּרַכְּתֶךָ סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשָּׁנָב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קְרִיאָנוּ: סֶלַח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ, וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּה וְשֵׁם נִאֲמַר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סְלַחְתִּי כִּדְבָרְךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוִיךָ וְשָׁמַע, פִּקּוֹחַ עֵינֶיךָ וַרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא-עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ תַרְבִּימֵם: *Reader* אֲדֹנָי
 שָׁמַעַת אֲדֹנָי סְלַחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עשרת ימי תשובה

עז סליחה מיוסדה ע"פ א"ב כפול

אלהינו ואלהי אבותינו

אָנִי בְּרוּב חֲסִידֶיךָ אָבֵא בֵיתְךָ. אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל-הַיְכָל
 קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ: בְּהִשְׁפִּימִי בְּתַחַן לְפָנַי מְכוּן שְׁבִתְךָ.
 בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: גָּדוֹל וְגִבּוֹר עַל-כָּל
 שִׁמְךָ אִמְרֶתְךָ. גְּבוּרַת רַחֲמֶיךָ מֵאֵז וְאֵלֵינוּ מִחֲשִׁבּוֹתֶיךָ:
 דְּבָרֶךְ רֹאשׁ אֲמֶת לָנוּ בְּאַמֶּן עֲצוֹתֶיךָ. דְּרָכֶיךָ וּמַדּוֹתֶיךָ
 בְּעֵמָדָם לְפָנֶיךָ לְהַקְדִּים לָמוּ חֲנִינּוֹתֶיךָ: הַמְחִילָה
 וְהַסְּלִיחָה שְׁלֶךְ עֲבוּר עַל פֶּשַׁע תְּפֹאֲרֶתְךָ. הִדְר כְּבוֹד
 הַוָּדָךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְהִלֵּנוּ אֶתְּאֵנוּ לְךָ בְּעוֹצֵם
 חֲמִלָּתְךָ. וְלֶךְ לְבַד הוֹחֵלְנוּ וְאַתָּה תַּעֲנֶה מְחִילָתְךָ:

ב א ו ר

בהשכימי בתחן. זקומי זאשמרת הנקר להתפלל לך: בעת רצון ענני.
 זו זשעה שהתפלה לפניך שאז היא עת רצון כמאמר חז"ל אימתי עת רצון זשעה
 שהצור מתפללין (זרכות ח') ענני זיחוד זעשרת ימי תשובה שאז היא עת רצון
 לקבל גם תשובת יחיד כמאמר חז"ל דרשו ד' זשהמלאו הא זצצור ויחיד אימת
 אמר רז נחמן אמר רזה זר אצוה אלו עשרה ימים שזין ראש השנה ליום הכפורים
 שאז היא עת רצון לקבל תשובת יחיד: גבורת רחמיך מאז. מיינות עולם:
 ואלינו מחשבותיך. ככתוב רחם ארחמנו נאום ד' (ירמיי' ל"א י"ט): דברך
 ראש אמת לנו. ככתוב ראש דברך אמת שלש תינות הראשונות „זראשית זרא
 אלהים" האותיות זסוף הוא אמת: באומן עצתך. תורתנו היא כלי אומנתך
 וזעלת סודך, כמאמר המדרש אמון התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של
 הקצ"ה (זראשית רזה א'): דרכיך. שאתה מנהיג זזהם את העולם זזהם חסד
 ורחמים: בעמדם. לזקש רחמים עלינו: להקדים לנו חנינותיך. כאשר
 הזטחת וחנותי את אשר אחון (שמות ל"ג י"ט): עבור על פשע תפארתך.
 זזאת תתהלל: לך לבד הוחלנו. תקותנו ככתוב טוב ויחיל ודומס לתשועת הי

סליחות ליום חמישי

זְכוּר עֲדַתְךָ קְנִיית קָדָם, נְאֻלָּת שִׁבְט נְהַלְתְּךָ. זְכוּר
 אָבוֹת לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶת-אַמְתְּךָ: חֶסֶד נְעוּרִים אֲהַבַת
 כְּלוּלֹתֶיךָ. חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֶמְוַנְתְּךָ: מוֹבָךְ
 אֲשֶׁר נוֹדַע לְנֶאֱמָן בֵּית מִשְׁרְתְּךָ. מָכַם שֵׁם רַחוּם
 בְּאַרְבַּע אוֹתֵי־וַתִּיךָ: יָתֵד תִּקְוֶיעַ בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תִבּוֹתֶיךָ.
 יִגְוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל-מְהוֹתֶיךָ: כִּי אֲנַחֲנוּ עִמָּךְ וְצֵאן
 מִרְעִיתְךָ. כְּדָלִים וּבְרָשִׁים דְּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: לֹא לְמַעַנְנוּ
 כִּי-אִם בְּרוֹב צְדָקוֹתֶיךָ. לָרַעִים וּלְטוֹבִים וְהִיא
 תְהַלְתְּךָ: מַטָּה כְּלָפִי חֶסֶד זֶה הִיא אֶמְנוּתְךָ. מְדָה
 וּמְדָה הִיא לְשִׁבְחָ צְפִירְתְּךָ: נִהַג חֲנָם חֶסֶד עִם כָּל-
 בְּרִיּוֹתֶיךָ. נְתִיבוֹת חֵן וְרַחֲמִים לְנוּצָרֵי עֲדוֹתֶיךָ: סְלִיחָה
 מִבְּקָשִׁים תִּכְיֶן לָבָם לְקַרְאֲתְךָ. שׁוּמָה דְמַעְתָּם
 בְּנֹאדְךָ הֲלֹא בְּסַפְרְתְּךָ: עוֹנֵי וְעֹנֵי וְעַלְבוֹן בְּנֵי בְרִיתְךָ.
 עֵינֶיךָ תַחֲוִינָה יְיָ בְּכָל-צְדָקוֹתֶיךָ: הוֹקְדִיךָ בַצַּר צָקוּן-

ב א ו ר

(איכה ג' כ"ו): טכס שם רחום. סדר של שם זה הוא: בשלש עשרה
 תיבותיך. זה שלש עשרה מדותיך של רחמים: לשבח צפירתך. המדות האלה
 הסוגים אותך מהללים ומשצחים את שמך והוא מלשון הכתוב ישוץ וילפור (שופטים
 ז' ג') פירוש יסצצ, ואולי הוא מלשון צקר. כי כוכצי צקר ירונו אל אל חי ככתוב
 צרן יחד כוכצי צקר (איוב ל"ח ז') פוקדיך בצר המזכירים שמך צעת לרתס:
 צקון לחש. שמוע תפלתס צעת: תוכחותיך יסיגוס: פלטם משחת מחמשת

עשרת ימי תשובה

לְחַשׁ תּוֹכְחוֹתֶיךָ. פְּלִימָם מִשַּׁחַת מִחֲמֹשֶׁת מִיָּנִי
 עֲבַרְתָּךְ: צוּפָה לְקַטְרָג וּלְחַבֵּל אֹם רְעִיתָךְ. צוּה
 לְנַעוֹל דְּלָת פֶּן-יִכְנָס בְּמַחֲצוֹתֶיךָ: קוֹל יַעֲקֹב בְּעֵת
 יַעַל מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ. קִבֵּל בְּרַחֲמִים מִתַּחַת לְכֶם
 יִשִּׁיבוֹתֶיךָ: רַחֵשׁ מִשְׁלָמִים מְקוֹם זְבַחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ.
 רְצֵה נְדָבָתָם וַחֲתוֹר לָמוֹ חֲתִירְתָּךְ: שׁוּב לְמַעַן עֲבַדְיָךְ
 וְהִנָּחֵם עַל-אֵימָתְךָ. שִׁמְךָ יַעֲמֵד לָנוּ וְיִשָּׁבֵנָא אִפְּךָ
 וְחַמְּתָךְ: תִּתְאַזֵּר בְּחֲסִידוֹתֶיךָ וְתִתְעַפֵּךָ בְּחַנִּינֵנוֹתֶיךָ.
 וְתָבֵא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָךָ וְעֲנִיתָנוֹתֶיךָ:

אל מלךך יושב על פסא רחמים. מתנהג בהסידות מוחל עונות
 צמו. מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וקליחה לפושעים
 עשה צדקות עם כל-בשר ורוח, לא ברצתם תגמול. *Reader* אל
 הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה.
 בהודעת לענו מקדם כמו שכתוב ויירד יי בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא
 בשם יי:

ב א ו

מיני עברתך. המפורטים (נתהלים ע"ח מ"ט) ישלח צם חרון אפו, עזרה, וזעם,
 ונרה, משלחת מלאכי רעים: צופה לקטרג ולחבל אום רעתך. עומד להלשין
 למען השחת את עמך ישראל: צוה לנעול דלת. לסגור את הדלת: לכם
 ישיבוותיך. כסא הכבוד: רחש משלמים מקום זבחיך. ככתוז ונשלמה פריס
 שפתינו (הושע י"ד ג'): רצה נדבתם וחתור למו חתירה. קנל נדנת פיהם
 תפלתם מעמקי לז, וחתור להם חתירה מתחת כסא הכבוד אס זכותם מלער קטון
 וזל. נחלתך הם אשר לקחת אותם לך לעם:

סליחות ליום חמישי

ויעבור יי על-פניו ויקרא:

Reader and Congregation:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצור חסד
 לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו: *Reader:* סלח-לנו אבינו כי-חטאנו מחל-לנו מלבנו כי
 פשענו: כי אתה אדני טוב וסלחת ורב חסד לכל-קוראיך:

נשא לבבנו אל-כפים, אל-אל בשמים. תבא לפניך אנקת אסיר,
 כגודל זרועך הותר בני תמותה: ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי
 מרדנו בו:

ברחם אב על-בנים. בן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה
 על-עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב
 סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם בוימת בך: יהוה הושיעה, המלך
 יענו ביום-קראנו: סלח-נא לעון העם הזה כגודל חסדך, וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה ושם נאמר: ויאמר יהוה
 סלחתי כדברך: הטה אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראת
 שומותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא-על-צדקותינו
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על-רחמך הרבים: *Reader:* אדני
 שמעה אדני סלחת אדני תקשיבה ועשה אל-תאחר. למענך אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עח סליחה מיוסדה ע"פ א"ב

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יהוה אבינו

עשרת ימי תשובה

אָתָּה: בְּכָל-קָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ קָרְבָנוּ. רָם וְנִשָּׂא אֶתָּה
בְּקָרְבָנוּ: וְנִמְלָתָנוּ הַטּוֹבוֹת גַּם בְּחֻבְבָנוּ. לֹא-
בְּצַד־קוֹתֵינוּ וּבִיוֹשָׁר לְבָבָנוּ: הוֹדָנוּ גַּם-כִּי-זָנְחָנוּ.
וְנֶאֱלָנוּ פִּי-עֲבָדִים אֲנַחְנוּ: הִנָּנוּ בְּעוֹנֵינוּ עַד דָּפָא.
וּתְקַצֵּר נַפְשׁ לְךָ מִחֶפְזָה: וְאִיָּה חֶסְדֶיךָ הַרְאֵנוּ
עֲמָנוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ: זַעַף נִשָּׂא וַתֵּשׁ
כִּחְנוּ. יְיָ אֱלֹהֵי-בְּאִפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חֲדָחֲלוֹת רַבּוֹת בָּלוּ
בְּשָׁרֵנוּ. נָא אֱלֹהֵי-בְּחַמְתֶּךָ תִּסְפְּרֵנוּ: מְזוּרָה הַצָּרוֹת אֵין
לְהַסְפִּיר. אִיָּה שׁוֹקֵל וְאִיָּה סוֹפֵר: יִדְעֵנוּ רִשְׁעֵנוּ כִּי
פָּשַׁעְנוּ. כִּי אֵימַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: כַּעַם יוֹפֵר וְחָרוֹן
מָנוּ יִחַדְּלֵ. כִּי קָטָן יַעֲקֹב וְדָל: לַחֲזֵץ יוֹסֵר וְעוֹל
מֵעַלְיָנוּ יִחַבֵּר. כִּי כָשֵׁל כָּח הַסִּבֵּר: מְנַת-
מִדַּתָּנוּ לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהַרְבֵּה: נַחַם
עַל-הַרְעָה לֹא־מָתְךָ. מִמָּה כָּל־פִּי חָסֵד אֲמַנּוּתְךָ:

ב א ו ר

ותקצר נפש. מלשון ותקלה נפש העם צדק (צמדצר כ"א ד'). אין די
כה להכיל: מחכה. מקוה: ותש. נחלש. מלה תלמודית מתשת כמו של אדם
(סנהדרין כ"ו) וילכו זלל כח (איכה א' ו') תרגום צתשות כוחא, צרפיון אצרים
וחולשה: בלו. השחיתו. ויש גורסין בלו לשון הרזה, הלוך וחסור, על דרך
וישלה רזון צנפס (תהלים ק"ו ט"ו) והכונה אחת: תגבה. לקיחת פרעון
צעל כרחו. ועגשו אותו מלה כסף (דברים כ"ז י"ט) תרגום אונקלס ויגזון
מיניה. ומזה נקרא גזאי צית הכנסת מפני שגזזה מעות של לזקה: אמנותך.

סליחות ליום חמישי

סְלִיחָן, אִם-עֲוֹנוֹנוּ עָנּוּ בָנוּ. עֲזֹרָנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ:
 עֲרַפְנוּ כּוֹף לָךְ לְהִשְׁתַּעֲבֹד. בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה אוֹתְךָ
 לְעִבּוֹד וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ קִדְּשׁוּ צוּמוֹת לְקַבּוּעַ.
 וְדַעְתֶּם קִצְרָה צָרְכָם לְתַבּוּעַ: צָקוּן לְחֹשֶׁם אֱלֹהֶיךָ
 תָּבֵא. חֲתַל לְאִישׁ אִישׁ נִנְעוּ וּמִכְאוּבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב
 נוֹהֵם מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוּן שִׁבְתֶּךָ:
 רוּדָה רוּדָה בְּאֶף תִּכְלֶה. שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן
 תִּגְלֶה: שֶׁרֶת וְהִדָּת מְנוּעֵר קְנוֹתָנוּ: אֵל - תִּשְׁלִיכֵנוּ
 לְעֵת וּקְנֹתָנוּ: תָּעִינוּ לְשִׁמְאֵל וַיִּמְיָךְ תִּקְרָבֵנוּ.
 בְּכִלּוֹת כַּחֲנוּ אֵל-תַּעֲזָבֵנוּ: *Reader* תְּבִיט וְתַצִּיץ וְתִשְׁגִּיחַ
 לְרַחֲמֶיךָ. תִּתְאַזֵּר בַּחֲנִינוֹתֶיךָ. תִּתְלַבֵּשׁ בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ.
 תִּתְכַּסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ. וְתִתְעַטֵּף בְּחִסְדֹתֶיךָ. וְתָבֵא
 לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָךָ וְעֲנֹתָנוֹתֶיךָ:
 אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְּבֵה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-
 בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתֶּם תִּגְמוּל, *Reader* אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ

ב א ו ר

מדותך: כּוֹף. הטה: חתל. חנוש: שרת ורדת. שניהם לשון ממשלה:

עשרת ימי תשובה

לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 בְּהוֹדֵעַתָּ לְעֵנֹי מִקְדָּם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יי בְּעֵנֵינוּ
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹר יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וַיִּבְרָךְ.
 נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפְשִׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סִלַּח-לָנוּ אָבִינוּ
 כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי-פָשַׁעְנוּ: כִּי אֵתָּה אֲדָנִי
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ.

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל-תְּתַעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ: תָּבֵא לְפָנֶיךָ אֲנִי
 אֲסִיר, כְּגוֹדֵל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְּמוּתָה: אֵתָּה תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה
 לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד:

כְּרַחֵם אָב עַל-בָּנָיו. פֶּן תִּרְחַם יְהוָה עַלֵּינוּ: לִיהוֹת הַיְשׁוּעָה
 עַל-עַמֶּךָ בְּרִבְכָתְךָ סִלָּה: יְהוֹת צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשָּׁנֵב-לָנוּ אֱלֹהֵי-יַעֲקֹב
 סִלָּה: יְהוֹת צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטְחִים בָּךְ: יְהוֹת הוֹשִׁיעָה, הַמְלַךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קְרִיאָנוּ: סִלַּח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חַסְדְּךָ, וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׂאָתָה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה וְשֵׁם נִאֲמַר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סִלַּחְתִּי כִּי-בָרַךְ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וַיִּשְׁמַע, פִּקּוֹת עֵינֶיךָ וַרְאֵת

סליחות ליום חמישי

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא-עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּי לַיִם תִּחַנּוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: *Reader* אֲדֹנָי
 שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי תְּקַשִּׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל-תְּאַחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

עט שלישיה מיוסדה ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אַתָּה חֲלָקֵי וְצוֹר לְבָבֵי. אֱוִיתִיךָ בַּלַּיְלָה עַל-מִשְׁכְּבֵי.
 אֲדֹנָי יי אֶקְרָא בְּעֵטוֹף לְבָבִי: בְּגִדְנוּ וְהַרְבִּינוּ חַמּוֹת
 וְכַעְסִים. לְמַרְמָם אָנוּ מְעַשִּׂים. כִּי אֵין בָּנוּ מְעַשִּׂים: גָּבְרוּ
 מְאֹד מְצוּקוֹתֵינוּ. בְּרוּאָה שְׁגִינוּ פְּלִילוֹת פּוֹקוֹתֵינוּ. וְכַבְּדוּ
 עֲדִים כָּל צַדִּיקוֹתֵינוּ: וְהָעֵת חֲסַרְנוּ פְּתָאִים מְעַרְמָה.
 תְּהַלָּה תְּשִׂים בְּמִלְאֲכֵי רוּמָה. אֶף-כִּי אָנוּשׁ רָמָה: הֵן
 אֵיִם תְּמוּל כַּדָּק. וְאִם עוֹלָתָה תְּחַפֵּשׂ וְתַבְדֵּק. מַה-
 גִּדְּבַר וּמַה-נִּצְטַדֵּק: וְאַבְקֵשׁ גּוֹדֵר גּוֹדֵר וְעוֹמֵד בַּפְּרֵץ.
 וַיִּשָּׂר אֵין פָּנִים לְהִרְעָן. אָבֵד חָסִיד מִן הָאָרֶץ: זְמַן קִצֵּי

ב א ו ר

בגדנו והרבינו חמות וכעסים. בזאת שחטאנו לפניך כחשנו ומעלנו
 נך. וזאת הרצית לכעוס עלינו: למרמס אנו מעשים. עשו אותנו למורמס:
 ברואה שגינו פלילות פוקותינו. על שם הכתוב שגו ברואה פקו פלילה
 (ישעיה כח, ז), ר"ל עיננו הטעתנו ועשינו עול צמספט: תהלה תשים
 במלאכי רומה, אס צלצל מרוס תתן דופי, אף כי אנוש רמה, ומה נחש
 אנוש אשר סופו רמה ותולעה: ואבקש גודר גדר. לדיק שיגין צזכותו עלי.

עשרת ימי תשובה

סָתוּם מְלִידֵעַ. עֲוֹנוֹתַי הִטּוּ קַרְנִי לַגִּדֵּעַ. כִּי פִשְׁעַי אָנִי
 אֲדַע: חָמֵם אֶקְרָא וְאִין מוֹשִׁיעַ. קָלְמָה צַדִּיק מִכְתִּיר
 מִרְשִׁיעַ. וְלֹא קִצְרָה יָדָךְ מִהוֹשִׁיעַ: מִלְּאִיךְ דוֹפְקִים
 בָּיִם הוֹמִים. אֲנוּסִים חֲמוּסִים בְּיַד אֲמִים. אֶל-תִּשְׁכַּחֲנוּ
 קִלְצָח וְתַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךְ יָמִים: יַעֲקֹב לְמִשְׁסָה וַיִּשְׁרָאֵל
 לְבוֹזִים. כְּבוֹד שְׁבַעַת חֶפֶת חֲזִיזִים. וַיִּכְרַחֵל נִאֲלָמָה
 לְפָנַי גּוֹזִים: כִּילִי נָבֵל כְּמִלְךְ בְּמַסְבוֹ. נָדִיב וְשׁוֹעַ
 נִמְרָד מִחֲבוֹ. כְּכִלִי אִין חֶפֶץ בּוֹ: לֹא לְעוֹלָם תִּטְּוֹר
 לְהַחֲרִיבֵנִי. שְׁמֵאלְךְ דְּחַתָּנִי יְמִינְךְ תִּקְרַבֵּנִי. יְיָ עֲשֵׂקָה
 לִי עֲרֵבֵנִי: מֵאֵז תָּמִיד לָנוּ הַדְּבָה. הַקְּוִיֵּת שָׁבִים בְּרוּחַ
 נְדִיבָה. אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֲהַבֵּם נְדָבָה: נוֹבַעַת כְּנַחֵר
 אֶגְלִי. הוֹרֵל שִׁקְט וְשָׁבְתוּ גִילִי. וְאֲנִי כְּמַעַט נִטְוִי רַגְלִי:
 שְׁה אֹבֵד בִּיקֶשׁ עִם נוֹשֵׁעַ. אֲוִן מֵצֵא מִבְּטֵן פִּשְׁעַי. צַדִּיק
 מָט לְפָנַי רָשָׁע: עֲדוּת בְּיַעֲקֹב בְּתַעֲוִדָה נִחָתָם. בְּאַרְצֵךְ

ב א ו ר

וישר אין פניך להרץ. אין לדיק צארץ אשר ישא פניך: קרני לגדע.
 להכרית ולכצות אורי וזהרי, מלשון כי קרן עור פני משה (שמות לה, לה):
 מלאיך. אלו ישראל: כים הומים. מרוצ נרה ויגון: אנוסים. מוכרחים:
 חמוסים. נגזלים: ביד אמים, אשר צתוכס יושנים: כבוד שבעת חפת
 חזיזים. שנעת ענני כבוד שהיו להם לחפה ולמסתור: נמרד מחבו. מגרש
 מסתר אהלו: נובעת כנחל אגלי. דמעוטי תטפנה צלי הפוגה כמעין ונחל:

סליחות ליום חמישי

אוֹיְבֵיהֶם הַבְטָחָה לְהַחְיֹתָם. וְאַף־גַּם־זאת בְּהִיּוֹתָם:
 פְּשָׁעִים תַּעֲבִיר וְחֹבוֹת תִּמְחֹק. הִרְחִיבָה שְׂאוֹל נַפְשָׁה
 לְדַחֹק. וּפְעָרָה פִּיהָ לְבִלֵי חוֹק: צָפָה לְנַחֲשׁוֹל קָרֵב
 לְחַפְּשֵׁנוּ. דָּלְנוּ וְהֶעֱלָנוּ מִטֵּיט רַפְשֵׁנוּ. שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה
 נַפְשֵׁנוּ: קַדְשֵׁנוּ צוּם בְּתַפְלָה לְקָדָם. חוֹבֵשׁ וְצָרִי
 לְמַכָּתְנוּ הַקָּדָם. זְכוּר עֲדַתְךָ קִנְיַת קָדָם: רוּגְזוּ הַנַּח פָּעַם
 הַשֶּׁךְ. אֲסוּרִים בַּעֲבוֹתוֹת אֲהַב הַמִּשְׁךְ. מִבֵּית פֶּקֶדָה
 יוֹשְׁבֵי הַשֶּׁךְ: שְׁלוֹחַ קָרָא לְשִׁבוּרָה וְלִשְׁמוּטָה. בְּרִיחַ
 גִּדַע וְשִׁבוּר מוּטָה. רַפָּה שְׁבָרִיָּה כִּי־מָטָה: תְּשׁוּבָה
 הַשְׁבָּתִי לְתַנִּין זוּחַל. תִּקְוֹתֵי הוּא סוּלַח וּמוּחַל. הֵן
 יִקְטַלְנִי לוֹ אֵיחַל: אֵלֵינוּ הֵטָה בּוֹרָא אֲזַנְיָךְ. שְׁמַע־יָה
 הוֹרֵשִׁיךָ הַאֲזַנְיָה מְחַנְיָךְ. תִּכּוֹן תְּפַלְתִּי קְטוּרַת לְפָנֶיךָ:
 Reader: חוֹק כּוֹשֵׁל וְאַמֵץ רַפְיֹן. מִקְדָּשׁ יִסָּד, יֵשֵׁב אֶפְרַיִם.
 הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן:

אל מִלְךָ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת.

ב א ו ר

צפּה לנחשׁוֹל. הצט לנלי ים הַזְרוֹת וקרב לחפּשֵׁנוּ. מהר להוֹלִיֵאנוּ הַחפְּשִׁי:
 דלנו והעלנו מִטֵּיט רַפְשֵׁנוּ. דלנו מלשון דלו עיני למרום (ישעיה לת, יד)
 נטלנו ונשׁאנו: כעם הַשֶּׁךְ. הַשֶּׁךְ. מלשון וישכו המים (זראשית ת, א): אסורי
 בעבוֹתוֹת אהב הַמִּשְׁךְ אסורי התקוֹת. משוך לוֹתֵס אֵלֶיךָ צעזעוֹתוֹת אֵהֲצָה:

עשרת ימי תשובה

מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְבָּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפִשְׁעִים, עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר
 וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל *Reader* אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמַר שְׂרַשׁ
 עֲשֵׂרָה. וְכָר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּהוֹדֵעַתָּ
 לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שְׂפֹתוֹב וַיֵּרֶד יְיָ בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב
 עַמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֵּת
 נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סִלַּח - לָנוּ
 אֲבִינוּ כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי-פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּזְכָּר: זֹאת נָשִׁיב אֶל-לִבֵּנוּ, עַל כֵּן נוֹחֵל
 לּוֹ: כִּי-עִם-יְיָ הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוּת: טוֹב יְיָ לְקוֹנוֹ, לְנַפֵּשׁ תְּדַרְשָׁנוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל-בָּנָיִם. כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עַלְיָנוּ: לִיהוֹת הַיְשׁוּעָה
 עַל-עַמְּךָ בְּרִכְתֶּךָ סִלַּח: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשָּׁנָב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלַּח: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹמֵחַ בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קָרְאֵנוּ: סִלַּח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר

סליחות ליום חמישי

נְשִׂאתָהּ לְעַם תְּהֵאֱמָר מִמְצָרִים וְעַד-הִנָּה וְשֵׁם נִאֲמָר: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 סְלַחְתִּי כְדַבְּרָךְ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמָעוּ פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאוּ
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא-עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: *Reader* אֲדֹנָי
 שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלַחְהָ אֲדֹנָי תְּקַשִּׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תְּאֵתֵךְ. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ:

פ שלמונית מוסדה ע"פ תשר"ק

תּוֹחַלַּת יִשְׂרָאֵל חֶסֶד לֹא נִעְזָב. תְּקוּנָתָם נִצַּח אֱמוּנָה
 לֹא אֲכֹזֵב. שׁוֹמְרֵי חֻזֵן הַמּוֹעֵד רֹאוֹת כַּמְרֹזֵב. שְׁחוּ כָלוּ
 וְעַמְּךָ הַבְּכָא זָב: רוֹם רַעְנָן מִטָּה מִטָּה שְׁפַל. רֹאשׁ
 לְזָנָב וְעַקָּר לְעֵרָאֵי וְטַפַּל. קֶץ תְּכַלִּית לְיוֹשְׁבֵי הַשָּׂדֶה
 וּמֵאֲפֵל. קִיָּה לְאוֹר שִׁית עֵנָן וְעַרְפֵּל: צְבִי קִדְשׁ הַפְּרָדָּה
 רֹאשִׁית לְהַרְשִׁים. צֶעַן הַמִּטָּה וּפְרַח הַזָּדוֹן לְיוֹרְשִׁים.

ב א ו ר

תוחלת ישראל. תקות ישראל: חסד לא נעזב. שלא יסיר ד' חסדו מעלינו:
 תקותם נצח אמונ לא אכזב. ר"ל תקותם כי נלח ישראל הוא אל אמונה ולא
 יפסיק חסדו: שומרי חזון המועד. המחכים לגאולה מלשון ואניו שמר את
 הדבר (נראשית ל"ז י"א): רואות עיניהם הרואות נוטפות דמעות: כמרזב.
 כינור שזו יזנו מים ממקום למקום: שחו כלו. נשחתו ועוד עמק הבכא זב.
 צלי הפסק: רוֹם רַעְנָן. ישראל שגדלו וגנהו כעץ רענן: מטה מטה שפל. הנס
 עתה נתכלת השפלות: ראש לזנב נהיה ועקר לעראי וטפל. לדבר שאין בו
 שום השינות. לא כמו שכתוב ונתנך ד' לראש ולא לזנב (דברים כ"ח י"ג): קוה
 לאור ושית ענן וערפל. הם מקוים לאור והאויב החשיך את חיהם: צבי

עשרת ימי תשובה

פְּנִיֹת סַלְעִים וּמַרְשִׁים לְהִשְׁבִּיחַ שְׂרָשִׁים. פְּרָצֶת מְשׁוֹשׁ
 פְּרָאִים וְעַמְלֵק חוֹרְשִׁים: עָרִיץ וְכָל הַבָּא בּוֹזֵז וְשׁוֹלֵל.
 עוֹבֵר וְשָׁב וְזִיז שְׂדֵי יְעוֹלָל. סְבָאוֹם שְׁבַעִים וְהַשָּׂאֵר
 דְּשִׁים לְמוֹלָל. סוֹכֵת יִתֵּר הַבּוֹ לְזִלְזוֹל לְהַתְעוֹלָל: נִטְעַ
 כְּנֶתֶד לְמַגְזֵר בְּרִזָּל וְחַרְיָצִים. נִטְשֶׁת וְעֹזֶבֶת וּבָאוּ בָּהּ
 פְּרִיָצִים. מְצוֹיֵנֶת חֲפוּי כֶּסֶף וִירְקָרֵק חָרוּצִים. מְדָרֵם
 גִּז וְנִץ וְאֶפְרוּחִיהָ קְרוּצִים: לְכָל־הַבָּא עָלֵינוּ מֵעַט
 קִצְפָּת. לְרַעַה עֲזָרוּ גוֹי עֵז חֲצִפָּת. כַּף עֵיז בְּעֵיז

ב א ו ר

קודש. אלו ישראל ככתוב הנצי ישראל (שמואל ז' א' ט'): הללת ראשית
 להרשים רשמת אותם נסם ראשית תנולתו (ירמ' ז' ג') נוסחא אחריתא
 חללת ראשית להרשים ר"ל צזית ישראל שנקרא ראשית להרשים לעשותם רשים
 ודלים: צץ המטה. של זעם: ופרח זדון. של אויזיו היורשים אותם: פנית
 סלעים וטרשים. ר"ל השנע אומות אשר הוקיעה הארץ אותם: להשבוח
 שרשים. אלו ישראל, עתה פרצת משוש פראים. חזקת והגדלת מלשון
 ופרלת ימה וקדמה (בראשית כ"ח י"ד) את הישמעאלים הפראים: ועמלק חורשים.
 ומזרע עמלק חורשים את האדמה: עריץ וכל הבא בוזז ושולל. פוחז וכל נוי
 שרונה שולל את רכושנו ואפילו זיז שדי חיתו יער: יעולל. ישחיתו את
 העוללות: סבאום שבעים. יאכלו מכל טונ הארץ: ושאר דשים למוולל.
 והנשאר ידרסו וירמסו צרגליהם להכריתם: סוכת הבז. הענף הנשאר מהצזה:
 לזלזל להתעולל. המה מצזים: נטע כנתך. מלשון הכתוב וכנה אשר נטעה
 ימיןך (תהלים פ' ט"ז): למגזר ברזל וחריצים. האויזים גוזרים אותה
 צחריזי צרזל: מצוינת חפוי כסף וירקרק חרוצים. כנסת ישראל המזוינה
 כיונה שנחפה בכסף ואצרותיה צירקרק חרון (תהלים ס"א י"ד) הנה עתה
 למדרם גז וניץ. עופות דורסות והם הכריתו אפרוחיה ילדי ישראל. דרעה
 עזרו גוי עז חצפת. האויזים העזו צחונפה לעזור לרעה: כף עיז בעיז מפרוע

סליחות ליום חמישי

מִפְּרוֹעַ אַסְפֹּתָ. כָּל־פִּי חֶסֶד זְרוּעַ גְּבוּי חֲשֻׁפֹתָ: יָד
לְקַבֵּל פְּשֻׁטָת וְנִתְּנוּ סוּרְרֹת. יָד אֲזִלָּה מְכַל כְּקוֹל
הַנְּסוּרֹת. טוֹר חֶסֶד וּבְרִית לְאַבוֹת מִסּוּרֹת. טוֹב מַעַם
פְּתַח לְהַתִּיר אוֹסְרֹת: חֲשֻׁבוֹן אַחַר חֲשֻׁבוֹן עֲמֵךְ
יִפְתּוֹר. חוֹכָה וְסוּכָה וְדָוָה וְחֻזֵּר לְפִתּוֹר. זַח אוֹר
מִשְׁכִּיל יִכּוֹלֵת לְחַתּוֹר. זְמַן קוֹל הַתּוֹר מְתִי לְפִתּוֹר:
וּבְכָל זֹאת חֲלִילָה בְּאַמְנָה לְשִׁקָּר. וְזֵר לֹא יוֹעִיל
קְלוֹנוֹ לִיקָר. הָעֵקוֹב רַב וְהַסְּתָת תָּשׁ מְלַעְקָר. הַדְּבָר
עַלֶיךָ תַּעֲלָמוֹת חוֹקֵר וּמְבַקֵּר: דְּרוֹשׁ וּפְקוֹד דַּלֵּת
שְׁפִלוֹת שְׁחוּחַ. דַּל פָּרֶם וּמְעַרְבָב צָחִי צָחוּחַ. גְּדוֹר
עֵזֶק עֲדוֹר מְקַמוֹשׁ וְחוּחַ. גִּפְּן מִטַּע לְהַכְשִׁיר עֲנָבִי

ב א י ר

אספת. ר"ל חללת לשלם מדה כנגד מדה: כלפי חסד זרוע גבוי חשפת.
זרועך הטית כלפי חסד צצואך לגנות חונך: ונתנו סוררת. מלנו לשונ: יד
אזלה מכל. עתה רפו ידינו: כקול הנסורת. צשמענו קול האויז המנסר אותנו:
טור חסדך. נלור חסדך וברית לאבות מסורת: אשר כרת לאבותינו צימי קדם.
פתח להתיר אוסרת כי אתה מתיר אסורים חוכה וסוכה. שניהם לשון תקוה:
וחוזר לפתור: ומצק פתרון ורמוז אחר. ויש נוסחא וחוזר לכתור ר"ל ממתין עוד
מלשון כתר לי זעיר (איוצ ל"ו צ'): זח אור משכיל יכלת לחתור. כדעך
שכל איש משכיל שיהיו צו יכלת למלא זמן הקץ: חלילה באמנה לשקר. מלמינים
אנחנו צכל עת שיצא: וזר לא יועיל קלונו ליקר. האליל לא יתיקר צעינינו
מפני זה שאיחר משיחנו לצא: העקוב רב. השטן המסית רצ כוחו: והסתת תש
מלעקר. והמליץ יושר הוא רפה כח: מערבב צחי צחוּח. יוצא וצמאון לגפנים
ר"ל לכרס ישראל: גדור עזק מקמוש וחוח. ר"ל הסר הרשעים המכלים את

עשרת ימי תשובה

נִיחוּם: בָּנוּ שִׁמְךָ עֲלֵינוּ נִקְרָא לְכָל-תְּכֵלֵה. בֹּא
 בְּמִדַּת חֶסֶד וְלֹא בְּכֵלֵה. אֲשַׁמְתָּנוּ-כִּי נִדְלָה עַד תּוֹמָן
 וְעֵכָלָא. אַתָּה יי רַחֲמֶיךָ לֹא-תְכֵלֵה: שִׁבַּח הַרְוֵל
 מִדוֹתֶיךָ אֵין לְשָׁנוֹת. לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רַב-טוֹב חֲנוּת.
 מְקוֹם מְנוּחַ שִׁים בְּרֹאשׁ פְּנוֹת. הֶכֶן בְּלִי-רוּגוֹ וְתוֹסֶפֶת
 עֲנוּת: *Reader* הַמֵּצֵא חַיֵּשׁ לָנוּ כִּי נוֹחַלְנוּ. קָרְבָנוּ הַט שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ לְנַחֲלָנוּ. טוֹב וְסִלַּח לְךָ לְבַד הוֹחַלְנוּ. נַחֲמִינוּ-נָא
 יְהִי חֶסֶדְךָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יוֹחַלְנוּ.

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּתַסִּידוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת
 צְמוּ, מֵעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן, מִרְבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמֹל. *Reader* אֵל
 הוֹרֵיתָ לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 כְּהוֹדֵעַתָּ לְעֲנוּ מִקְדָּם כָּמוֹ שְׁכַתוֹב וַיִּרְדּוּ יי בְּעֲנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יי:

וַיַּעֲבֹר יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, נִצַּר חֶסֶד

ב א ו ר

כרס ישראל: נקרא לכל תכלה. זכל עת שעומדים עלינו לכלותנו נקרא אליך:
 בא במדת חסד ולא בכלה. שלא יכריתנו לויצינו: אשמתנו גדלה עד תומן
 ועכלא. מיני מדות (ירושלמי סוטה פרק א' י"ז עירוזין כ"ט): לא תכלא רחמיך
 לא תמנע: רב טוב חנות. כי חנון ורחום אתה: כי נוחלנו. חלינו מאד: לך
 לבד הוחלנו. רק אליך תקותנו: 491

סליחות ליום חמישי

לְאֶלְפִים נִשָּׂא עֶזְרִי וְפִשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְתָּ: וְסִלַּחְתָּ לְעֹנְוֵנוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ
 וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader*: סִלַּח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי-חַטָּאתֵנוּ מִחַל-לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ, הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל תְּחִנוּנֵינוּ: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא
 חֲנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ: שְׁמַעָה יְיָ צַדִּיק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנוּ
 יְיָ הִיָּה עֲזָר לָנוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל-בָּנָיִם. כִּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיהוָה
 הִישׁוּעָה, עַל-עַמֶּךָ בְּרִכְתֶּךָ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת
 עֲמִנָה מִשָּׁנֹב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם-קִרְאֵנוּ: סִלַּח-נָא לְעֶזְרֵי הָעָם הַזֶּה כְּגֵדֶל חֲסִידֶךָ
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה וְשֵׁם
 נִיַּאמֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדָבָרֶךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי
 אֲזַנְךָ וְשָׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא-עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ
 מִפִּיִלָּיִם תְּחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הִרְבִּיִם:
Reader: אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלַּחְהָ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל-
 תְּאַחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירֶךָ
 וְעַל עַמֶּךָ:

עשרת ימי תשובה

פא סליחה מיוסדה ע"פ א"ב כפול

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזוּן תַּחֲנוּן וְהִסְכַּת עֲתִירָה. אֶף הַפֶּר וְשֹׁכֵךְ עֲבָרָה.
 בָּאֵי לְחַלּוֹתֶךָ בְּנֶפֶשׁ מָרָה. בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמָּצְאוּ
 עֲוֹנֹתֵי: גַּעֲיֵת נְאֻנְחִים עֲנוּתָם חֲזָה. גַּחֲיֵנַת קוֹמָתָם נָא
 אֶל--תְּבִינָה. דְּרוֹשׁ עַל-בּוֹנֵם. מְצַר בּוֹנָה. דְּרוֹךְ
 פּוֹרָה וְנִצְחָם הִיָּה: הֲלֹא אַתָּה הָיִיתָ וְהִנֵּנִי. הָיִו
 תְּהִיָּה בְּהַדָּר נְאוּנָה. וְנִמְתָּ יִכּוֹן זֶרַע אֲמוּנֵיךָ. וְהִנָּם
 כְּלָיִם מִתְנַבְּרֵת חֲרוּנְךָ: זוֹעֲמוּ בְּאוֹיְבֵי וּמִמְאֹיִם נִסְחָו.
 זָרוּ בְּאֶפְסִים וְלֹא נָחוּ. חֲבַלָּה רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ.
 חֲרָשׁוּ חוֹרְשֵׁים וּמַעֲנִית הַמְתִּיחוּ: טָבְעוּ בַּבוֹץ וְאִין

ב א ו ר

אזון תחנון. האזינה תחנתנו ונקשתנו הפיטן עשהו זנין קל אף כי לא נמלא
 זמקרא. והסכת עתירה. וקסוז תפלתנו מלשון הכתוב ויעתר ילחק (זראשית
 כ"ה כ"א): אף הפר ושכך עברה. הסר אפך והשקט מזעמד מלשון וישכו
 המים (זראשית ט' א') ותרגס לונקלס ונחו מיא מזעפס: געית נאנחים.
 לעקתס שמע: ענותם חזה. ראה להנס ושפלותס: גחיינת קומתם. כפיפת
 קומתס מלה תלמודית צתי גחיי (שצת מ"ג) גחין ולחיש ליה (צ"צ לז): דרוך
 פורה. גת מלשון הכתוב פורה דרכתי (ישעי' ס"ג ג'): ונצחם הזה. זרק דמס:
 הלא אתה היית והנך היו תחי' ר"ל הנך תמיד היה הוה ויהיה: ונמת יכון
 זרע אמונך. ולמרת זרעו לעולם יהיה ומדוע הנם כלים מתלונת חרונוך:
 זועמו באויים. הכעיסו אל מרוז תלוה ולכן וממאויים נדחו. נסחו ונעקרו
 מארץ חמדתס: זרו באפסים. נתפזרו זכל אפסי ארץ ולא נחו גס שס זארץ
 אויזיהס אין להס מנוחה: חבלה רוחם. נשתה רוחס זקרצס, לשון הכתיב רוחי
 חזלה (איוז י"ז א') ומענית המתיוחו. האריכו והמשיכו חריץ על גנס מלשון

סליחות ליום חמישי

פּוֹצֵה. טוֹרְפִיָּהֶם שָׁלוּ מִקְצָה אֶל-קְצָה. יוֹם יוֹם
 לוֹחֲמִם מִנְצֵה. יָד פּוֹרְשִׁים מִלַּחֲץ לַיָּצֵא: כָּלוּ חַיִּיהֶם
 בְּיָגוֹן וַאֲנָחָה. כּוֹשֵׁל רַבָּה וְעַרְבָּה שְׂמֵחָה. לַיִּשֵׁעַ חוֹכִים
 וְהַיָּה צוֹחָה. לְבָטוּם קָמִים וְכָרוּ שְׂוֹחָה: מִעֲרִימִים סוֹד
 מִמֶּךָ לְהַדִּיחָם. מִכְּבִידִים עוֹר לְהַכְשִׁיל כְּחָם. נוֹאֲקִים
 אֶלְיֶיךָ בְּהַתְעַפָּף רוּחָם. נִחַת לְמִצּוֹא מְכוּבָד טָרְחָם:
 שִׁיחַ צָגִים בְּמַעֲמַד צְפוּף. סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקָרְקוֹד
 כְּפוּף. עוֹשֵׂי קִיָּהֶם יִקְנִיאוּם. וְנִתְנוּם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסְכוּ
 וַיְהִיוּ לְסִפּוּף: פְּדָה דְבִקְיֶיךָ מִחֲרָץ וּכְלוּי. פְּלִטִים מִצּוֹרֵר
 וְתָנִים לְעֵלּוּי. צִיָּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְיֶיךָ בְּחֵלּוּי. צוֹר
 עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ בְּנִלְוֵי:

Reader: קִנְא וְנוֹקֵם קִנְא לְשִׁמְךָ. קִצֵּץ סְמִלּוֹנִים
 מִצְּוֹאֵר עֲמֶיךָ. רֵאֵה עֲמַלְנוּ וְשׁוּב מִזְעַמְךָ. רִיבָה רִיבְנוּ

ב א ו ד

הכתוב על גזי חרשו חורשים האריכו למועניתם (תהלים קכט ג'): ואין פוצה.
 אין מי שיפדני מלשון הכתוב פצני והצילני (תהלים קמד ז'): טורפיהם שלו.
 הדורסים אותנו יושצים בשלוה: מנצה. מעורר ריב ומדון מלשון עזרים כלים
 (שמות ז' י"ג): לבטום קמים. הכשילום וענוס: שיח צגים במעמד צפוף.
 עומדים ומתפללים צעור רעה ויגון, ככל ענז תרגס ככל מאן דאנפא לך (משלי
 י"ד ז"ג): ונתנום לשיסוף. להכרית מלשון וישקף שמואל את חגג (שמואל א'
 ט"ו ל"ג): עועים ימסכו. מזגו כוס עועים כוס רעל: ויהיו לספוף. לכליון
 מלשון סוף: מחרץ וכלוי. מלשון כלה ונחרזה: קצץ סמלונים. הוא ענק על

עשרת ימי תשובה

לְמַעַן רַחֲמֶיךָ : שְׁבַע־תִּים הָשֵׁב לְחֵיק מֵאַנִּינִי. שִׁבְרַת הַצִּיּוֹן
 מִדָּם מְעַנִּי : תַּטֶּה אֲזִנֶּךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי
 יי יי
 יי יי

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בהסידות מוחל עונות
 עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
 עשה צדקות עם כל-בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, *Reader* אל
 הורית לנו לומר שלש עשרה. ובר לנו היום ברית שלש עשרה.
 בהודעת לענו מקדם כמו שכתוב ויגיד יי בענין ויתיצב עמו שם, ויקרא
 בשם יי :

ויעבור יי על-פניו ויקרא :

Reader and Congregation :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד
 לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו : *Reader* סלח-לנו אבינו כי-חטאנו מחל-לנו מלכנו כי
 פשענו : כי אתה אדני טוב וסלחת, ורב חסד לכל-קוראיך :

פב פזמון

Reader and Cong. יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחסאה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

ב א ו ר

נזאר הסוס מחוזר זרועות למשוך את העגלה: שבעתים השב לחיק מאניני.
 המזיאים עלי אניית ואבלות ויש ניסחא שכינתך השב למקום מאויי. זה בית
 המקדש שבת בציון לויי וכהני והבוחר יזכר.

סליחות ליום חמישי

Cong. and Reader: אֲזַכֶּרְהָ אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּהּ. בְּרֵאוֹתַי כָּל-

עֵיר עַל-תְּפִלָּה בְּנוּיָהּ. וְעֵיר הָאֱלֹהִים מְשַׁפְּלֶת עַד שְׂאוֹל
תְּחַתֶּיהָ. וּבְכָל זֹאת אָנֹכִי לָיָה וְעֵינַיִנִי לָיָה. ":

Cong. and Reader: מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּגַלְגְּלִי. וְלִפְנֵי

קוֹנֵנוּ תְּחַנְּתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עֵמְנוּ רַחֲמִים שְׂאֵלִי. כִּי
כָּל-לֵבָב דְּוִי וְכָל-רֹאשׁ לָחֵלִי. ":

Cong. and Reader: תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי בְּשֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תִּיבּוֹת.

וּבְשַׁעְרֵי דְמַעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׁיחַ פְּנֵי
בוֹחֵן לְבוֹת. בְּטוֹחַ אָנֹכִי בְּאֵלֶיהָ. וּבְזָכוֹת שְׁלֶשֶׁת אָבוֹת. ":

Cong. and Reader: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת.

שְׁתָּשִׂים דְּמַעוֹתַיִנִי בְּנֹאדְךָ לְהִיּוֹת. וְתִצְיַלֵּנוּ מִכָּל-גְּזֵרוֹת
אֲכַזְרִיּוֹת. כִּי לָךְ לָבָד עֵינַיִנִי תְלוּיּוֹת. ":

ב א ו ר

אזכרה אלהים ואהמיה. ואזכה על שוד צת עמי: הפיטן מתלונן
צגלות המרה על רוע המצב של אחינו בני ישראל, מצרים נלהצים היוורדים
וחודרים עד הנפש. הוא מתאר איך כל העמים יושבים בשלוה על אדמתם, איש
תחת גפנו ותחת תלחתו, ואנחנו שפלים ונצזים מפוזרים ומפורדים בין העמים,
ועירנו עיר הקודש שוממה וחרבה. ואם לא למעננו, כי אין לנו מעשים, אז
מדת הרחמים עלינו התגלגלי ותצקשי רחמים עלינו: ובשערי דמעות
כי לא נשלבות. נסגרות. אלה השנים יהיו צעזרנו. כמקובל בשערי דמעות לא
ננעלו. וכן הוא צוהר (תרומה קסה:): כל תרעין ננעלו ואסגירו ותרעין דדמעי
לא אסגירו: שתשים דמעותינו בנאדך להיות. על דרך שנמצא: כל
המוריד דמעות על אדם כשר הקצ"ה סופרן ומניחן צצית גנזיו (שנת קח:):

עשרת ימי תשובה

אל מִלְךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחֲסִידוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
 עֲמוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן־רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסֹלֵיחַ לְפוֹשְׁעִים
 עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל, *Reader* אֵל
 הוֹרֵיתָ לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 כְּהוֹדֵעַתָּ לְעֲנֹ מִקֶּדֶם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעֲנַן וַיִּתְּצֵב עֲמוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֵּי אַפָּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֱמֶת, נִצַּר חַסֵּד
 לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלְחַטָּאתֵינוּ
 וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סִלַּח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מִדְּכָנוּ כִּי
 פָשַׁענוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּחְתָּ, וְרַב חַסֵּד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

פג עקדה מיוסדה ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵל-הַר הַמּוֹר גִּבְעַת הוֹרֵיָהּ, בֵּית עֵקֶד הָרוּעִים
 וְתִשָּׂר הָעֲלִיָּה, גָּדוֹל בְּעֲנָקִים כְּהַשְׂכִּים לְזֹבַח
 וְלְהַשְׁתַּחֲוֶיָה, דְּבִקְתוֹ חֲבִבְתוֹ וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָהּ: הֵן

ב א ו ר

אל הר המור גבעת הוריה. הר המוריה גזעה שמס תלא תורה והוא
 על פי מדרש רצה (זראשית פרשה נ"ה) חל ארץ המוריה רצי חייל רצה ורצי
 ינאי חד אמר למקום שהוראה ינאה מסם ואחרניאל אמר למקום שיראה ינאה
 מסם. צית עקד הרועים לשכת הגזית שסם ישנו סנהדרין רועי ישראל ושם
 נעקד יצחק: תשר העליה. מתנה לעולה: הן בעשירית כנסיתו

סליחות ליום חמישי

בַּעֲשִׂירֵית כְּנָסִיתוֹ בְּפִיּוּסִים. וְזָרְזוּתוֹ כְּגִבּוֹר מְלָמֵד
 מִלְחָמַת אוֹנָסִים. זָרַח מִמְזוּרָח וְהוֹדִיעַ לְכָל - אַפְסִים.
 חַיֵּית בְּנוֹ לִיקוּד כְּקָדוֹחַ אֵשׁ הַמָּסִים: טוֹב כְּהַקְרִינִי
 וְהֵאִיר הַשָּׁחַר. יַחַד בְּשָׁנֵי נְעָרָיו בַּעֲצָלָתִים לֹא אַחַר.
 כְּהוֹלֵךְ בְּחֻלְיָה וְסוֹפּוֹ לַחֲזוֹר לְמַחֵר. לָקַח בְּנוֹ בְּדַבָּרִים
 וַעֲצֵי מַעֲרָבָה בְּחָר: מֵאֲכָלֶת שְׁנוּנָה מְעַטָּה לְטַבָּח.
 נִדְנָה נָתַן מְלַהֲבֵיתוֹ בְּאֵבָח. סוֹמֵךְ וְנִסְמָךְ עֲלֵיהֶם
 הַשֵּׁבֶת. עָרְכוּ גְזוּרִין לְשֵׁם הַזֹּבַח: פְּרִי צַדִּיק כְּהַאֲזִין
 בְּמִלָּה. צוּר יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׁה וְאִם לָאוּ בְּנֵי לְעוֹלָה.
 קְרוּץ עֲצָמוֹ הַזְמִין וְתָלָה עֵין לְמַעֲלָה. רָגַשׁ לְעִקְדוֹ
 הַיָּטֵב מֵהַפָּסֵל בְּמַעֲיָלָה: שָׂאֵג זָקֵן וּבִשְׁנוּנָה אָחִז.
 תִּקְפוּ אֲרָאֵלִים וְזָעְקוּ מִמְּחִזוֹ. מָרוֹם כְּהַסְכִּית צִמְצָם
 שְׁכִינָתוֹ כְּחִזוֹ. אֵיל אַחַר הִרְאָהוּ בְּסִבְךָ נֶאֱחָז: יָחִיד

ב א ו ר

בפיוסים. נסיון העקדה היה העשירי וצנקשה: חיות נשמת: ליקוד נשרף:
 מלשון כיקוד אש (ישעיה טז, ל): בהקריין. צזרות, מלי קרן עור פני משה (שמות
 ל"ד ל"ה): מאכלת שנונה. חדה זלא פגימה: מעטה לטבח. כרוכה
 ומזומנה לטבח. פסוק הוא (יחזקאל כ"א כ'): נדנה נתן מלהבעיתו
 באבח. שם את המאכלת צתיק שלא יתצהל מזה שיהיה טעות: אבח. מלשון
 הכתוב אצחת חרצ (יחזקאל כ"א כ'): גזורין. גזרי עץ: קרוץ עצמו. כנש
 וצמצם את עצמו, מלשון המשנה אם נקרצת עם האשכל הרי היא של זעל הצית

עשרת ימי תשובה

הַנִּיחַב כְּשֶׁלַף הַתַּעַר. רַחֵף מִגִּנּוּ וְעָמַד בְּשַׁעַר. בְּנֶךְ
 יַחֲיִדֶךָ אֲהוּב מִנוּעַר. רַב לָךְ אֶל-תִּשְׁלַח יָדֶךָ אֶל-
 הַנָּעַר: בִּי נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִיּוּם רְיָהּ. יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-
 הַדָּבָר הַזֶּה. צָקוֹן-לַחַשׁ בְּנִיךָ בַצַּר לָמוֹ אַחֲזָה. הַקִּיקָתָם
 לַחַיִּים כִּי אֶסְכַּח לְעֹזן הָעַם הַזֶּה: אֲנִי הַשֵּׁם הַנִּכְבֵּד
 וְהַנּוֹרָא. לָעֵת צָרָה פְּקֻדְנוֹךָ וְשַׁחַרְנוֹךָ בְּמוֹרָא. זְנַחְתָּנוּ
 רַחֲקָתָנוּ קָרַבְנוּ הַכֵּן עֲתִירָה. וְלֹא נָסוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ
 וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: חֲזִיקָנוּ וְאַמְצָנוּ לְמַעַן פָּסֵא כְּבוֹדֶךָ.
 קוֹמְמָנוּ וְהַחֲיִינוּ בְּטַל אֲוֵרוֹת הַיּוֹדֶךָ. וּכְלָה דְבָר וְחָרַב
 מִנְּחַלַּת שְׁרִידֶיךָ. וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְבֵּה יְהוָה: קִבְּמָנוּ
 פְּנִיךָ אֲדִיר וְנֹאֹר. בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה וּבְהַכְנַעַת שְׂאוֹר.
 הַקִּימָנוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ אֲמַרְתֶּךָ לְבָאוֹר. כִּי עִמָּךְ מְקוֹר
 חַיִּים בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה אוֹר:

ב א ו ר

(פיאה ז' ז' 17) ופירש הערוך מתאחזת ומתדנקת: בי נשבועתי בקיום רזה. זאת השנועה היא סוד קיומנו: צקון לחש בניך בצר למו אחזה. נעת לרתם אשמע תפלתם: זנחתנו. עזנתנו: קרבנו הכן עתירה. תכון תפלתנו ותקרנ אותנו אליך: ובהכנעת שאר. הוא כנוי ליצר הרע המסית לחטוא, הוא נכנע צונו אליך: הקימנו באור פנך אמרתך לבאור. כאשר נארת צנרכה המשלשת יאר ד' פניו אליך ויחונך ישא ד' פניו אליך וישם לך שלום (צמדצר ו' כ"ה):

סליחות ליום המישי

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְכָּבָה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפִשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר
 וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתֶּם תַּגְמוּל. *Reader* אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 בְּהוֹדֵעַתָּ לָעֵנִי מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרָד יְיָ בְּעַנְן
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

Reader and Congregation:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת
 נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:
 וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: *Reader* סָלַח-לָנוּ
 אֲבֵינוּ כִּי-חַטָּאנוּ מְחַל-לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: זְכוֹרֵנוּ
 יְיָ בְּרֵצוֹן עִמָּךְ פִּקְדָנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיית
 קִדְמָה וְאַלְתָּ שִׁבְט נְחֻלָּתְךָ, הַר-צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶת בּוֹ:
 זְכוֹר יְיָ חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם, אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל-תִּשְׁכַּח לְנִצָּח:
 אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד:
 זְכוֹר יְיָ לְבָנֵי-אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם. הָאוֹמְרִים עָרוֹ
 עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל

עשרת ימי תשובה

עֲבַדְיָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ, וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 אֶרְבֶּה אֶת-זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֶתֶּן לְזֶרְעֶכֶם, וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם:
 Reader: זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל-

תִּפְּן אֶל-קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה אֶל-רִשְׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ:
 אֵל-נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת, אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:
 חָטָאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח-לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וּזְכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֲזָכוֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכוֹר:

זְכוֹר-לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וּזְכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, לְעֵינַי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאֶף-גַּם-זֹאת בְּהִיוֹתְם
 בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכַלּוֹתְם,
 לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יי אֵלֵהֶם: הָשִׁב שְׁבוּתָנוּ
 וּרְחַמְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְשָׁב יי אֶל-הַיָּד אֶת-שְׁבוּתְךָ
 וּרְחַמְךָ, וְשָׁב וּקְבַלְךָ מִכָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְיַלְךָ יי
 אֶל-הַיָּד שָׁמָּה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: אִם-יִהְיֶה

סליחות ליום חמישי

גִּדְחָךְ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקְוֶה: מַחַה פְּשַׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן כְּמַה שְּׁכָתוֹב: מַחִיתִי
כָּעֵב פְּשַׁעֶיךָ וּכְעָנָן חֲטֹאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ:
מַחַה פְּשַׁעֵינוּ לְמַעַנֶךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מוֹחָה פְּשַׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחֲטֹאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵן
חֲטֹאֵינוּ כִּשְׁלֹג וּכְצֶמֶר כְּמַה שְּׁכָתוֹב. לְכוּ-נָא וְנוֹכַחַה
וְאֹמַר יי, אִם יִהְיֶה חֲטֹאֵיכֶם כִּשְׁנַיִם כִּשְׁלֹג יִלְבִּינוּ, אִם
יִאֲדִימוּ כִּתּוּלָע כְּצֶמֶר יִהְיֶה: זְרוּק עָלֵינוּ מַיִם מְהוּרִים
וּמְהַרְנוּ כְּמַה שְּׁכָתוֹב: וְזַרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם מְהוּרִים
וּפְתַהְרֶתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל-גִּדְלוֹיכֶם אֲטַהֵר
אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל-תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמַה שְּׁכָתוֹב: כִּי
אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ, לֹא-יִרְפֶּךָ וְלֹא-יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא-
יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת-
לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת-שְׁמֶךָ כְּמַה שְּׁכָתוֹב: וּמַל יי אֱלֹהֶיךָ
אֶת-לְבַבְךָ וְאֶת-לִבְבִי וְרַעַךְ, לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לְבַבְךָ וּבְכָל-גַּפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמְצֵא לָנוּ
כְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמַה שְּׁכָתוֹב: וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ
וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל-לְבַבְךָ וּבְכָל-גַּפְשֶׁךָ: *Reader* תְּבִיאֵנוּ
אֶל-הַר קֹדֶשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמַה שְּׁכָתוֹב:

עשרת ימי תשובה

וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הַר קָדְשִׁי וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בַּיִת-
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:

Reader and Cong. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הוֹסֵם וְרַחֵם
 עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

Reader and Cong. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָה:

Reader and Cong. אֵל - תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ
 אֵל-תִּקַּח מִמֶּנּוּ:

Reader and Cong. אֵל - תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה, כְּכֹלֹת

בַּחַיֵּינוּ אֵל - תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל - תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֵל-תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה,

וַיֵּרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הַגִּיגָנוּ: יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרְי

כִּינִי וְהַגִּיזֵן לְבִנִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְנוֹאֲלָנוּ: כִּי לֵךְ

יְיָ הוֹחֲלָנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אָנָּה תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל-תִּתְעַלֵּם

מִתְחַנְּתָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי-פָנִים וְקָשִׁי-עֲרָף, לוֹמַר

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא

חַטָּאנוּ. אָבֵל, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

סליחות ליום חמישי

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גָּזַלְנוּ . דְּבַרְנוּ - דּוֹפִי : *Reader and Cong.*

הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנּוּ . חָמְסָנוּ . טָפְלָנוּ - שֶׁקֶר : *Reader and Cong.*

יַעֲצָנוּ - רָע . כּוֹזְבָנוּ . לֹצָנוּ . מַרְדְּנוּ . *Reader and Cong.*

נִאֲצָנוּ . סָרְדָנוּ . עָוִינוּ . פִּשְׁעָנוּ . צָרְדָנוּ . קִשְׁיָנוּ - עֲרָף :

רָשַׁעְנוּ . שַׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיִנוּ . תַּעֲתָעְנוּ : *Reader and Cong.*

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

קָנוּ : וְאַתָּה צַדִּיק עַל - כָּל - הַבָּא עָלֵינוּ . כִּי אֱמַת

עֲשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל - עֵם . בְּשָׁנוּ מִכָּל - דּוֹר . גָּלָה מִמֶּנּוּ

מְשׁוֹשׁ . דָּוָה לִבֵּנוּ בַחֲטָאֵינוּ . הִחַבֵּל אֹוֵינּוּ . וּנְפָרַע

פְּאֵרְנוּ . וְבוֹל בַּיִת מִקִּדְשָׁנוּ . חָרַב בְּעֹוֵינּוּ . מִירַתְנוּ

הֵיטָה לְשִׁמָּה . יוֹפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים . כִּיחָנוּ לְנִכְרִים :

וְעַדִּין לֹא שָׁבָנוּ מִתְעוֹתֵנוּ . הֵיךְ נָעַז פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה

עַרְפָּנוּ : לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ .

צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אָבֵל , אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גָּזַלְנוּ . דְּבַרְנוּ - דּוֹפִי : *Reader and Cong.*

הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנּוּ . חָמְסָנוּ . טָפְלָנוּ - שֶׁקֶר : *Reader and Cong.*

יַעֲצָנוּ - רָע . כּוֹזְבָנוּ . לֹצָנוּ . מַרְדְּנוּ . *Cong. and Reader:*

עשרת ימי תשובה

נֶאֱצָנוּ. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרָרָנוּ. קִשִּׁינוּ-עָרַף:

רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעְנוּ: *Cong. and Reader:*

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל-כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת

עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשָׂקוּ עֲמָלָנוּ. מִמִּשְׁךְ וּמִזֶּרֶם מִיָּמֵינוּ. נָתַנוּ

עֵצָם עָלֵינוּ. סָבְלוּנוּ עַל-שִׁבְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ.

הוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאוּךָ יְיָ

אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֹת מִיָּמֵינוּ בְּעוֹנֵינוּ. שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲיִנוּ

וְאַבְדָנוּ:

וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ מִתְעוֹתֵינוּ. הֵיךְ נָעִז פְּגִיעוֹנוּ וְנִקְשָׁה

עָרְפָנוּ: לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים

אֲנַחְנוּ וְלֹא-חָטְאנוּ. אָבָל, אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ חָטְאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרָנוּ-דּוֹפִי: *Reader and Cong.*

הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חָמְסָנוּ. טָפְלוּנוּ-שִׁקָר: *Reader and Cong.*

יַעֲצָנוּ-רָע. כִּזְבָנוּ. לָצָנוּ. מְהַדָנוּ. *Cong. and Reader:*

נֶאֱצָנוּ. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרָרָנוּ. קִשִּׁינוּ-עָרַף:

רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעְנוּ: *Reader and Cong:*

סליחות ליום חמישי

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה
 לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל-כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת
 עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתַן בְּלִבֵּנוּ לְעוֹב
 דְּדָרְךָ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע. בְּכַתוּב עַל-יַד-נְבִיאֶךָ, יַעֲזוֹב
 רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֲזִין מִחֲשָׁבוֹתָיו: וַיָּשׁוּב אֶל-יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ.
 וְאַל-אֶלְהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֵלֹוֹחַ:

מְשִׁיחַ צְדִיקָךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁנִיאֹרַת מִי יָבִין
 מִנְסֻתָרוֹת גִּנְיָנוּ: גִּנְיָנוּ יְיָ אֶלְהֵינוּ מִכָּל-פְּשָׁעֵינוּ, וּמִתְהַרְנוּ
 מִכָּל - טְמֵאוֹתֵינוּ, וְזָרוּק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וּמִתְהַרְנוּ.
 בְּכַתוּב עַל-יַד-נְבִיאֶךָ, וַיִּרְקָתִי עַלְיֶכֶם מַיִם טְהוֹרִים
 וַתְּהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל - גִּלְוֵיֵיכֶם אֲטַהַר
 אֶתְכֶם:

Reader: עֲמִךָ וְנִחַלְתֶּךָ, רַעֲבֵי טוֹבָךָ, צָמְאֵי חֶסֶדְךָ תֵּאבִי
 יִשְׁעֶךָ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי לֵי י אֶלְהֵינוּ הִרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת.
 אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ.
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן

עשרת ימי תשובה

דַּתָּהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדָהּ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן זְכוּתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִידָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹבָהּ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִוּדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 לְמוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָהּ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲוֹהָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָהּ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקוֹתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשׁוֹתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 רַחֲמֶיהָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תְּהַלָּלוֹתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהַבֶיהָ שׁוֹכְנֵי עִפְרָה. עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה
 לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלָמָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁהּ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹמֹת
 הַיְכָלָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיָסוֹת מוֹבְחָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַרוּגִים עַל-שֵׁם קִדְשָׁהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל-יְחִוּדָהּ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל-קְדוּשַׁת שְׁמָהּ. *Reader* עֲשֵׂה
 לְמַעַן יוֹנְקֵי שְׂדֵיִם שְׂרָא-חֲטָאוֹ. עֲשֵׂה לְמַעַן נְמוּלֵי הָלֶב
 שְׂרָא-פְשָׁעוֹ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שְׂרָבֵית רַבָּן. עֲשֵׂה
 לְמַעַנָּה אִם לֹא-לְמַעַנָּה. עֲשֵׂה לְמַעַנָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ

סליחות ליום חמישי

אָבִינוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ, עֲנֵנוּ. *Reader* עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ,

עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַיּוֹרְשֵׁנוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנְּבִאָמִן, עֲנֵנוּ :

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסִּיד, עֲנֵנוּ: *Reader* עֲנֵנוּ וְדַ

וַיִּשָּׂר, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם, עֲנֵנוּ:

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ טוֹב וּמִטִּיב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָה,

עֲנֵנוּ. *Reader:* עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ

צְדָקוֹת, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, עֲנֵנוּ:

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלְחַ וּמוֹחֵל

עֲנֵנוּ. *Reader:* עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה

וּמַצִּיל, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וַיִּשָּׂר, עֲנֵנוּ:

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו, עֲנֵנוּ. *Reader:* עֲנֵנוּ

קָשָׁה לְכַעוֹם, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לְרַצוֹת, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם

וְחַנוּן, עֲנֵנוּ:

Cong. and Reader: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל־אֲבִיוֹנִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ

תְּמִימִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי

אֲבֹרָהֶם, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר

יַעֲקֹב, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹרֵת הַשְּׂבָטִים, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּב

אִמְהוֹת, עֲנֵנוּ. *Reader:* עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי

יְתוּמִים, עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמְנוֹת, עֲנֵנוּ:

עשרת ימי תשובה

- מי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרְיָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשֵׁנֵי עֶקֶד עַל גְּבֵי הַמּוֹזֵבָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל־יַם־סוּף, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחֲתָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לַיהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְשִׁמּוֹאֵל בַּמַּצָּפָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכֶּרְמֶל, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירוּחוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֻלָּיו, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִשְׁאֵל וְעִזְרִיָּה בְּתוֹךְ כַּבֶּשֶׂן הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ:
- מי שֶׁעָנָה לְדַנְיָאֵל בְּגוֹב־הָאֲרִיֹּת, הוּא יַעֲנֵנוּ:

סליחות ליום חמישי

מִי שֶׁעָנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְעֹזְרָא בַּגּוּלָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְכָל - הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים

וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה לְעֵנִי עֵינָא, רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה

לְתַבִּירִי לְבָא עֵינָא, רַחֲמָנָא דִּי - עָנָה לְמַכִּיכִי רוּחָא

עֵינָא. *Reader:* רַחֲמָנָא עֵינָא, רַחֲמָנָא חוּם, רַחֲמָנָא פְּרוּק.

רַחֲמָנָא שׁוֹיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא

וּבְזִמְן קָרִיב:

רַחֵם וְחַנוּן חָטְאתִי לְפָנֶיךָ, יְיָ מָלְא רַחֲמִים, רַחֵם

עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנוּנֵי: יְיָ אֵל-בְּאִפְךָ תּוֹכִיחֵנִי, וְאַל-

בְּחַמְתְּךָ תִּיסְרֵנִי: חֲנּוּנֵי יְיָ כִּי אֶמְלֵךְ אֲנִי, רַפְּאֵנִי יְיָ

כִּי נִבְהַלְוִי עֲצָמַי: וְנַפְשִׁי נִבְהַלְתָּ מְאֹד, וְאַתָּה יְיָ עַד-

מָתִי: שׁוּבָה יְיָ חַלְצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִיגְךָ: כִּי

אִין בַּמָּוֶת זְכָרְךָ, בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה-לָּךְ: יַגִּיעֲתִי בְּאַנְחָתִי

אֲשַׁחֲהָ בְּכָל - לַיְלָה מִשְׁתִּי, בְּדַמְעָתִי עֵרְשִׁי אֲמָסָה:

עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי, עֲתִיקָה בְּכָל - צוּרְרֵי: סוּרוּ מִמֶּנִּי

ב א ו ר

רחמנא די ענת. הרחמן העונה: לתבירי לבא. לשזורי לז: למכיכי

רוחא.. שפלי רוח: פרוק. מלט, הנל: שזיב. גאל: השתא. עכשו, ואס לא

עכשו בעגלא ובזמן קריב. צמהרה וזמן קרוז. והוא כפל לשון:

עשרת ימי תשובה

כִּלְפֹּעַי אֲזַן, כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יי תְּחִנָּתִי,
 יי תִּפְלָתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל-אֲבֹתַי, יִשָּׁבוּ
 יִבְשׁוּ רַגְעַ:

מָחָא וּמִסָּא מִמִּית וּמִחַיָּה. מִסִּיק מִן שְׂאוּל לְחַי
 עֲלָמָא. בְּרָא כַד חֲטִי אָבוּהִי לְקִיָּה. אָבוּהִי דִי חַיִּים מִסָּא
 לְכַאֲבִיָּה. עֲבָדָא דִי מְרִיד נְפִיק בְּקוֹלָר. מְרִיָּה תְּאִיב
 וְתַבַּר קוֹלָרִיָּה. בְּרַךְ בּוֹכְרַךְ אֲנִן וְחֲטִינִן קַמָּךְ. הָא
 רֵוִי נַפְשָׁן בְּגִידִין מְרַרִין. עֲבָדָךְ אֲנִן וּמְרַדִּינִן קַמָּךְ. הָא
 בְּבִזְתָּא. הָא בְּשִׁבְיָתָא וְהָא בְּמַלְקִיּוּתָא. בְּמָטוּ מִנְךָ
 בְּרַחֲמֵךְ דִּנְפִישִׁין אִסִּי לְכַאֲבִין דִּי יִתְקַף עֲלֵן עַד דִּי לֹא
 נִהְוִי גְמִירָא בְּשִׁבְיָא:

פַּד מְקוּהַּ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְּעֵת צָרָה. שׁוֹמְרוֹ וְצִלוֹ
 וּמְצִילוֹ בְּיוֹם עֲבָרָה. הַמְּלֵא רַחֲמִים עַל עֲנִיָּה סוֹעֶרָה.

ב א ו ר

מחי ומסי. מכה ורופא: מסיק. מעלה: ברא כד חטי אבוהי
 לקיָה. כאשר יחטא הצן יכהו חציו: דחיים מסא לכאביה. ונחוסו ירפא
 מכאוננו: עבדא דמריד נפיק בקולר. חצל כאשר ימרד הענד ילא נשללת על
 נוארו: מריה תאיב ותבר קולרִיָּה. ואס יחפון האדון ישצר את כנליו:
 ברך בוכרך אנן. ננד נכורך אנהנו: הא רוי נפשיין בגידין מררין. שנענו
 לענה מרה: הא בביזתא וכו'. הנה צוים, שצוים ומוכים אנהנו: במטו
 מנד. נקשה ממך רפא למכאונניו אשר גזרו עלינו, נטרס נאנד נגלות:

מקוה ישראל. תקותו ותוחלתו היא לד': מושיעו. צעת לרה ככתונ יענד ד'
 ציוס לרה (תהלים כ' ז'): שומר וצלו. כמלינת הכתונ צלל שדי יתלונן (תהלים
 ז"א ל'): ענייה סוערה. תואר לישראל (ישעי נ"ד י"א): בדודה שדודה

סליחות ליום חמישי

בְּדוּדָה וּשְׂדוּדָה כְּאוּבָה וְיַעֲוִרָה. רְמוּסָה בְּיַד-צָר
 וּבְעֶפֶר מְעַפְרָה. שְׂכוּלָה וְגַלְמוּדָה גּוֹלָה וְסוּרָה. מֵאֲרִיּוֹת
 וְדָבִים דְּרוּסָה וּשְׁבוּרָה. וְכִצְאֵן בְּלִי רוּעָה תוּעָה
 וּפְזוּרָה. אָדוּן, עַד מָתִי לֹא תִבִיט בְּצַעֲרָה. לָמָּה לְנִצַּח
 תַּעֲזֹבְנָה בְּיַד עוֹבְרָה. בְּרַחֲמֶיךָ הוֹצִיָאָה מֵאִפְלָה
 לְאוּרָה. אֵל-תִּנְאֵץ לְמַעַן שְׂמֶיךָ בְּחֶמְהָ בָרָה. בְּחֶרְתָּהּ
 מְכַל-אֹם בְּשִׁפָּה בְרוּרָה. שׁוּר-נָא בְּעֵנֶיךָ וְנַעֲרָה
 מֵעַפְרָה. לָחֶם לֹחֶמָה וְצָרוֹר צוּרָה. וְנִקּוּם נִקְמָתָהּ
 וְנִקְמַת בַּיִת הַבְּחִירָה. מְגָרוֹ וּפְגָרוֹ וְהַסִּיקוּ בּוֹ הַבְּעֵרָה.
 חֲלָלוּ וְנִאֲצוּ שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא: זְכוּר חֶרְפַּת נְבִל
 חֶרֶף בְּאֲמִירָה. קוּמָה יְיָ בְּאִפְּךָ וְהַנְּשֵׂא לְהַתְנַבְּרָה. וְאֵל-
 תִּשְׁבַּח קוֹל צוּרְרֶיךָ עוֹלָה בְּתִדְיָה. אֲבָד וְגִדַע
 מִמְּשַׁלֵּת אֲרוּרָה: *Reader:* מִבֶּשֶׁר שָׁלוֹם לְעַמְּךָ תִּשְׁלַח

ב א ו ר

כאובה וצעורה. מפני שהיא יושנת 773 וחיננה מתערצת עם שכניה ישנאה
 ויעשו לה רע: שכולה. מצניה: גלמודה. עלונה ועזונה מצני אדם: ובעפר
 מעפרה. מושלכה מלשון הכתוב ועפר צעפר (שמואל ב' ט"ז י"ג): ביד עוברת.
 המחריצה ומרסה: אל תנאץ. אל תקנוף: בחמה ברה. נכנסת ישראל אשר הוא
 צרה וזהירה כחמה: בחרתה מכל אום בשפה ברורה. ככתוב והייתם לי סגולה
 מכל העמים (שמות ט' ה'): שור נא בעניה. ראה והצט צשפלותה ודלותה:
 ונערה מעפרה. השלך והפיל מעליה עפרה עול הגלות: וצרור צוררה. לחץ את
 האויב המזיר ולוחץ אותה מלשון צרור את המדינים (צמדצר כ"ה י"ז): מגרו
 ופגרו והסיקו בו הבערה. מגרו השפילו מלשון מגרת לארץ (תהלים פ"ט מ"ה),
 הורדת לארץ פגרו. הרסו והשחיתו ולהרוס תרגם ולפגרא (ירמ' א' י'), והסיקו
 בו הבערה ככתוב שלחו צאש מקדשך (תהלים ע"ד ז'): וגדע. הכרת: ציון לנחם
 ופרצותיה לגדרה. ככתוב כי נחם ד' ליון נחם כל חרצותיה וישם מדצרה כעדן
 וערצתה כגן ד' (ישעי' כ"א ג'):

עשרת ימי תשובה

מִהֲרָה. צִיּוֹן לְנַחֵם וּפְרָצוּתֶיהָ לְגוֹדְרָהּ. כִּי לֵךְ הִגְדָּלָה
וְהִגְבוֹרָה:

מִכְּנִיּוֹי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לְפָנֵי בֶּעַל
הַרְחָמִים: מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ. לְפָנֵי
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מִשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צְעָקָתֵנוּ.
לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מִכְּנִיּוֹי דְמָעָה. הַכְּנִיסוּ דְמָעוֹתֵינוּ.
לְפָנֵי מִלֶּךְ מִתְרַצָּה בְּדַמְעוֹת: הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבוּ תְּחִנָּה
וּבִקְשָׁה. לְפָנֵי מִלֶּךְ אֵל רָם וְנִשְׂא: הַזְכִּירוּ לְפָנֵינוּ.
הַשְׁמִיעוּ לְפָנֵינוּ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי.
יִזְכּוּר אֲהַבְתֶּם וַיְחַיֶּה זְרָעֵם, שֶׁלֹּא תֵאבֵד שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב.
כִּי צֹאן רוּעָה נִאֶמְנָן הִיא לְחֶרֶףָהּ. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
לְמֹשֶׁל וְלִשְׁנֵינָה. *Reader* מִהֵרָ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵנוּ מִכַּרְ-
וֹזְרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְשִׁיחַ צְדִיקוֹ וְעַמּוֹ:
מָרָן דֵּי בִשְׁמַיָא. לֵךְ מִתְחַנְנָן. כְּבֵר שְׁבִיָא. דֵּי מִתְחַנְנָן
לְשִׁבּוּיָהּ. כְּלָחוֹן בְּנֵי שְׁבִיָא. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי. הַב לָן שְׂאֵלְתִין וּבְעוֹתִין
דְלָא נְהִידֵר רִיקָם מִן קַדְמָךְ:

מָרָן דֵּי בִשְׁמַיָא לֵךְ מִתְחַנְנָן. כְּעֵבְדָא דֵּי מִתְחַנְנָן
לְמַרְיָהּ. עֲשִׂיבִי אֲנָן וּבְחֻשׁוֹכָא שְׂרִינָן. מְרִירָן נַפְשֵׁין

סליחות ליום חמישי

מַעֲקָתָן דִּי נְפִישָׁן. חֵילָא לִית בְּן לְבַצְיֹןד מָרְן. עֲבִיד
בְּדִיל קִימָא דִּי גִזְרָתָא עִם אֲבָהָתְנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל-יֵאבֵד
יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד. וְאֵל-יֵאבֵד
גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שְׁמָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ. וְאֵל-
יֵאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשְׁלוֹשׁ קְדָשָׁה לְקָדוֹשׁ.
מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים. וּמְתַפִּיִם בְּתַחֲנוּנִים. הַתַּרְצָה
וְהַתַּפִּיִם לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֹזֵר:

אָבִינוּ מִלְּבָנֵי חָנָנוּ וְעַנּוּנוֹ. כִּי אֵין-כָּנֹו מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאִנְחָנוּ לֹא גִדַע מַה-נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ

וְחַסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדֶיךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

אֶל-תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי בְרָחוּנוּ

מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. חָנָנוּ יְיָ חָנּוּנוֹ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז:

בְּרוּנוֹ בְּרַחֲמֵי תִזְכֹּר: (בְּרוּנוֹ עֲקָדָה תִזְכֹּר: בְּרוּנוֹ תְּמִימוֹת תִזְכֹּר: יְיָ

הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךָ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאָנוּ:) כִּי הוּא יָדַע יַצְרָנוּ, זְכוֹר כִּי

עָפַר אֲנַחְנוּ: *Reader* עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַל-דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ

וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטֹּאתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:

הַשִּׁיחַ אֹמֵר קְדִישׁ שֶׁלֶם (רֵאחַ צַד 337). *The Reader says Kaddish (See p. 337).*